

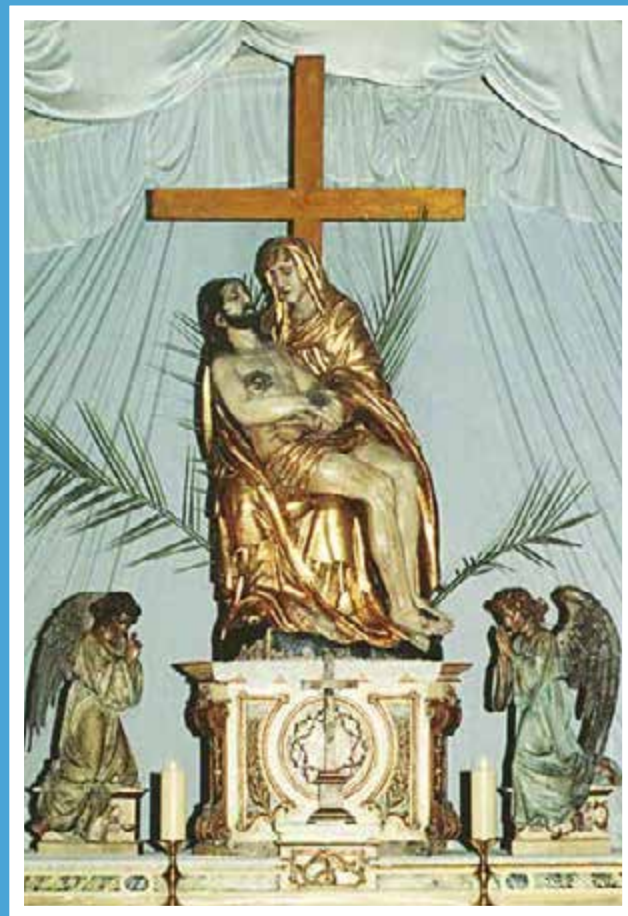

Tengernek Csillaga

Mária korszakának lapja

2015. márc.–ápr.
XX/2. szám

Ára: 290,- Ft

Gyöngyös – A Fájdalmas Szűzanya kegszobra

Tartalomjegyzék

*Jóságos Szűzanyánk,
Magyarok Nagyasszonya, Királynőnk!
Nemzetünkért könyörgünk hozzád,
kérünk esdekelj ki számunkra
szentéletű, bátor papokat,
akik kivezetik népedet
az új pogányság sötétségéből,
a Szentlélek világosságába.
Szent Fiad keresztje legyen most is a cél,
mint 1000 évvel ezelőtt,
mikor ehhez a kereszthez kapcsolta
népünk sorsát és létezését.
Vezess minket az Atyához,
irgalmáért esedezve.
Miatyánk...
Üdvözlégy...
Dicsőség...*

XVI. Benedek pápa utolsó beszédei 7.....	1
Jézus megkísértése és a megtérés a mennyek országába (2013. február 16.)..	1
Jézus bemutatásánál	5
A Húsvét ünnepekőre	7
A Máriás Papi Mozgalom újévi körlevele	10
Részlet a Szeretláng Naplóból (2)	17
Ezer Üdvözlégy Gyümölcsoltó Boldogasszony napján	24
Merjünk elég kicsik lenni.....	24
Az öröm két dimenziója	26
Mária-kegyhelyek	
Gyöngyös.....	28
Mária kicsinyei	
Gondolatok az újévi körlevélhez	30
Rózsafüzér	
Szőkefalva öt titka	48

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

Internet: www.tengernekcsillaga.hu

E-mail: info@tengernekcsillaga.hu

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel,
javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában,

www.co-print.hu

Felelős vezető: Gebauer Gergő

A hátsó borítón: Mária Szeplőtelen Szíve

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető
a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, il-
letve e-mailen és megvásárolható a templo-
mokban vagy Budapest V., Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem kül-
dünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

XVI. Benedek pápa utolsó beszédei 7.

A 2014 januárjával kezdődött sorozatban Őszentsége, XVI. Benedek pápa 2012. október 17. és 2013. február 27. között, a szerdai általános kihallgatások alkalmából elhangzott tanításait adjuk közre Diós István atya fordításában. Diós atya jóvoltából az elmúlt idők kiemelkedően legnagyobb tanító pápájának teljes beszéd anyagait olvashatjuk ebben a sorozatban. (A Vatikáni Rádió honlapján az előadásoknak csak a kivonataival találkozhattunk, eddig csak abból gazdálkodhattunk – a szerkesztő)

Jézus megkísértése és a megtérés a mennyek országába *(2013. február 16.)*

Kedves Testvéreim!

Ma, hamvazószerdán megkezdjük a Nagyböjt liturgikus időszakát, a Szent Húsvét ünneplésére felkészítő negyven napot. Különleges szakasz ez lelki életünk útján.

A negyven nap

209. A negyvenes szám többször is előfordul a Szentírásban. Mint tudjuk, Izrael népének negyvenéves pusztai vándorlására utal; arra a hosszú nevelési periódusra, amelyben Isten népévé formálódtak, s ugyanakkor állandóan ki voltak téve a kísértésnek, hogy hűtlenné váljanak az Úrral kötött szövetséghez. Illés is negyven napon át vándorolt Isten hegyéig, a Hórebig, mint ahogy nyilvános működésének megkezdése előtt Jézus is negyven napot töltött a pusztában, és ott megkísértette az ördög. A mai katekézisben az Úr földi életének ezen mozzanatánál szeretnék elidőzni, amelyet a következő vasárnap evangéliumában fogunk olvasni.

A kísértés helye a puszta

210. Mindenekelőtt a puszta, ahová Jézus visszavonul, a csend, a szegénység helye, ahol az ember meg van fosztva az anyagi támaszoktól, és szemben találja magát a lét alapvető kérdéseivel. Kénytelen a lényeges dolgokkal foglalkozni, ezért könnyebben találkozik Istennel. De a puszta a halál helye is, mert ahol nincs víz, ott nincs élet sem; és a magány helye, ahol az ember intenzívebben érzi a kísértést. Jézus a pusztába megy, és ott vállalja a kísértést,

hogy hagyja el az Atyától eléje adott utat, és könnyebb, evilági utakat válasszon (vö. *Lk 4,1–13*). Így magára vállalja a mi kísértéseinket, magával viszi a nyomorúságunkat, hogy legyőzze a gonoszt és megnyissa előttünk az Istenhez vezető utat, a megtérés útját.

A három kísértés

211. Reflektálni a kísértésekre, amelyek Jézust érték a pusztában, mindegyikünknek szóló felhívás, hogy válaszoljunk egy alapvető kérdésre: igazában mi az, ami számít az életemben? Az első kísértésben az ördög arra biztatja Jézust, hogy változtasson egy követ kenyérré, hogy csillapíthassa éhségét. Jézus azzal utasítja vissza, hogy kenyérral él az ember, de nem csak azzal: az igazságra, az Istenre irányuló éhség csillapítása nélkül az ember nem tud üdvözülni (vö. *3–4. v.*). A második kísértésben az ördög a hatalom útját kínálja Jézusnak: fölviszi egy magas hegyre, és fölkinálja neki a világ fölötti hatalmat. De nem ez Isten útja: Jézus világosan tudja, hogy nem a világi hatalom üdvözíti a világot, hanem a kereszt, az alázat, a szeretet hatalma (vö. *5–8. v.*). A harmadik kísértésben az ördög azt javasolja Jézusnak, hogy vesse le magát a Jeruzsálemi Templom párkányáról; provokálja ki, hogy Isten mentse meg őt angyalai által, azaz tegyen valami szenzációs dolgot, és azzal kísértse magát Istent. A válasz az, hogy Isten nem tárgy, amelyre rá lehetne kényszeríteni a mi feltételeinket, ő mindenek Ura (vö. *9–12. v.*).

A kísértések lényege

212. Mi a Jézust ért három kísértés magva? A javaslat, hogy eszközként használják Istent a saját érdekek, a saját dicsőség és a saját siker szolgálatában. Ez lényegében azt jelenti, hogy mi magunk lépünk Isten helyébe, távolítsuk el életünkben, tegyük szinte fölöslegessé. Tehát mindegyikünknek föl kellene tennünk magunknak a kérdést: Milyen helyet foglal el Isten az én életemben? Ő az Úr, vagy én?

Mit jelent a „térjetelek meg!”

213. Legyőzni a kísértést, hogy Istent magunk és érdekeink alá rendeljük, illetve sarokba állítsuk Őt, és megtérni a igaz értékrendhez, megadni Istennek az első helyet – olyan út, amelyen minden kereszténynek újra meg újra végig kell mennie. A Nagyböjt folyamán sokszor halljuk: „Térjetelek meg!”, és ez azt jelenti, hogy kövessük Jézust azáltal, hogy az ő evangéliuma vezérelje konkrétan az életünket; azt jelenti: engedjük, hogy Isten átalakítson, ne gondoljuk, hogy mi vagyunk életünk egyetlen alkotója; azt jelenti, hogy elismerjük teremtmény voltunkat, hogy Istentől, az ő szeretetétől függünk, s csak akkor

nyerhetjük meg az életünket, ha érte „elveszítjük”. Ehhez azonban az kell, hogy döntéseinket Isten Igéjének fényénél hozzuk meg. Ma már többé nem lehetünk úgy keresztények, hogy kereszténységünk természetes következménye annak a ténynek, hogy keresztény gyökerű társadalomban élünk. Annak is, aki keresztény családban született és vallásos nevelést kapott, minden áldott nap meg kell újítania a döntést, hogy keresztény akar lenni, azaz Istennek biztosítja életében az első helyet a szekularizált kultúra folyamatosan tált kísértései és sok kortársunk kritikus ítélete ellenében.

A hívő életet érintő próbák

214. A mai társadalom nagyon sok próbának teszi ki a keresztény embert, és ezek a próbák a személyes és közösségi életet egyformán érintik. Nem könnyű hűségesnek maradni a keresztény házassághoz, a mindennapi életben gyakorolni az irgalmasságot, teret biztosítani az imádságnak és a belső csendnek; nem könnyű nyilvánosan szembeszállni olyan véleményekkel, amelyeket sokan nyilvánvalónak gondolnak, mint például az abortusz nem kívánt terhesség esetén, az eutanázia súlyos betegség esetén, vagy az embriók válogatása örökölt betegségek elkerülése érdekében. A hitehagyás kísértése mindig jelen van, és a megtérés olyan Istennek adott válasz, amelyet életünk folyamán többször meg kell erősíteni.

A megtérés mai példái: Pavel Florenszkij

215. Előttünk állnak és serkentenek nagy megtérések példái, például Szent Pálé a damaszkuszi úton, vagy Szent Ágostoné; de Isten kegyelme a szent iránti érzék fogyatkozásának mai korszakában is működik, és csodákat művel sokak életében. Az Úr fáradhatatlanul zörget az ember ajtaján olyan társadalmi és kulturális közegben is, amelyet látszólag elnyelt a szekularizáció, ahogyan megtörtént az orosz ortodox Pavel Florenszkijjel. Teljesen vallástalan nevelés után – az iskolában egyenesen ellenséges magatartást tanúsított a hittannal szemben – a tudós Florenszkij rájött, és kiáltva mondja: „Nem! Isten nélkül nem lehet élni!”, és teljesen átformálta az életét, annyira, hogy szerzetes lett.

A megtérés mai példái: Etty Hillesum

216. Gondolok Etty Hillesumra is, arra a fiatal, holland zsidó leányra, aki Auschwitzban halt meg. Kezdetben távol járt Istentől, de mélyen magába tekintve felfedezte Őt, és ezt írja: „Nagyon mély kút van bennem, és Isten van ebben a kútban. Néha sikerül elérnem őt, de legtöbbször kő és homok takarja, ilyenkor Isten el van temetve. Újra ki kell hantolnom őt.” (Diario,

97). Szétszórt és nyugtalan életében épp a 20. század nagy tragédiájában, a Soahban találta meg Istent. Ebben a törekeny és elégedetlen, a hit által átalakított leányban egy szeretettel és belső békével teli nő érlelődött, aki képes volt kijelenteni: „Állandó egységben élek Istennel”.

A megtérés mai példái: Dorothy Day

217. Azt a képességet, hogy szembe lehet szállni a kor ideológiai hazugságaival, lehet választani az igazság keresését, és ki lehet tárulni a hit felfedezésére, korunk egy másik nőalakja, az USA-beli Dorothy Day is tanúsítja. Önéletrajzában nyíltan bevallja, hogy a marxista megoldáshoz csatlakozva beleesett abba a kísértésbe, hogy mindent a politikával oldjon meg: „Együtt akartam vonulni a tüntetőkkel, börtönbe akartam kerülni, írni akartam, befolyásolni akartam másokat, át akartam adni álmodat a világnak. Mennyi ambíció, mennyi önkeresés volt mindebben!” A hitre vezető út ebben a nagyon szekularizált környezetben különösen nehéz volt, de a kegyelem megtette a magáét, ahogy Dorothy maga hangsúlyozza: „Kétségtelen, gyakran éreztem, hogy be kell mennem a templomba, le kell térdelnem, le kell hajtanom a fejemet imádságban. Vak ösztönnek is nevezhetném, mert nem ismertem az imádságot. De mentem és elmerültem az imádság atmoszférájában...” Isten elvezette oda, hogy tudatosan csatlakozott az Egyházhoz, életét a kitagadottak szolgálatára szentelte.

A megtérés ma sokszor visszatérés

218. Napjainkban gyakori az olyan megtérés, amely valójában visszatérés: aki meglehetősen felszínes keresztény nevelést kapott, hosszú évekig eltávolodott a hittől, újra felfedezi Krisztust és az ő Evangéliumát. A Jelenések könyvében olvassuk: „Íme, az ajtónál állok és zörgetek. Aki meghallja a hangomat és kinyitja nekem az ajtót, ahhoz bemegyek, velem étkezem, ő meg énvelem” (3,20). A bennünk élő belső embernek készülnie kell arra, hogy Isten meglátogatja, éppen ezért nem szabad hagynia, hogy elárasszák az illúziók, a látszatok, a materiális dolgok.

A megtérés jelentése

219. A Hit évének e nagybőjti idejében újítsuk meg elszántságunkat a megtérés útján, hogy le tudjuk győzni a magunkba zárkózás hajlamát, s helyette adjunk teret Istennek azzal, hogy az ő szemével nézzük a mindennapi valóságot. Az önzésünkbe zárkózás, és az Isten és felebarát szeretetére való kinyílás választási lehetősége – mondhatjuk – megfelel a Jézus megkísértésben

mutatkozó lehetőségeknek: az emberi hatalom és a kereszt szeretete, a pusztán az anyagi jólétben látott megváltás és azon megváltás között, amely Isten műve, akinek elsőbbséget biztosítunk életünkben. A megtérés azt jelenti, hogy nem veszünk el saját sikerünk, saját tekintélyünk, saját pozíciónk kergetésében, hanem minden áldott nap, az apróságokban is az igazság, az Istenbe vetett hit és a szeretet válik a legfontosabbá.

Jézus bemutatásánál

A Szűzanya és Szent József a tisztulási idő (40 nap) elteltével felmentek Jeruzsálembe, hogy a törvényi előírásokat betartva Jézust, mint elsőszülött fiúgyermeket bemutatassák az Istennek a templomban (Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe). Érdekes és sokat jelentő ez az esemény, hiszen amint megérkeztek, az agg Simeon és Anna próféta asszony fogadta őket, akik tudták, hogy Jézus Krisztusnak most kell arra mennie, ott lennie. Micsoda lelki nyitottság kellett ehhez mindkét ember részéről.

A Szentírás tanúsága szerint Simeon „várta Izrael vigaszát, és a Szentlélek töltötte el. Kinyilatkoztatást kapott a Szentlélektől, hogy addig nem hal meg, amíg meg nem látja az Úr Fölkentjét. A Lélek indítására a templomba ment. Amikor a szülők a gyermek Jézust bevitték, hogy a törvény előírásának eleget tegyenek, karjába vette és áldotta az Istent” (Lk 2,25-28)

Idős ember volt és nyilván sokakkal együtt ő is várta Izrael vigaszát, de ő olyan imádságos, Istennek szentelt lélekkel tette ezt, melynek köszönhetően a Szentlélektől megkapta az ígéretet, hogy nem hal meg addig, amíg meg nem látja Jézus Krisztust. És amit a Szentlélek megígér, azt meg is teszi. Egy napon indíttatást kapott, hogy most menjen a templomba. Ezután ott várakozott tovább. Hiszen, a Szentírás szerint, amikor Mária és József megérkeztek a templomba, ő már ott volt, és megvilágosítást kapott, hogy az ott nyüzsgő emberek közül melyik gyermekhez kell odamennie. Csodálatos az az Istenre hagyatkozás, ami sugárik Simeon hálaénekéből. Dicsőíti az Istent, hogy betartotta az ígéretét, és ő láthatta és kézbe vehette a Megváltót, és azért is, hogy valóban megérkezett a Megváltó, bár rejtve, csecsemőként, az átlag ember számára észrevehetetlenül, mégis megjött a Megígért. És néhány mondatban összesíti Jézus küldetését és életútját is. Simeonnak ez a felismerés, és ennek hangos meghirdetése, valamint a Szűzanya „informálása” volt a feladata. Ezt Isten nagyobb dicsőségére megtette.

A másik, szintén idős személy Anna prófétaasszony, aki szintén indíttatást kapott, hogy ebben az időben pont a templomnak arra a részére menjen, ahol a Szent Család tartózkodott. Lehet, hogy személyes indíttatásra, de az is lehet, hogy az agg Simeon szavaira nyílt meg az ajka, és „*beszélt róla mindenkinek, aki csak várta Jeruzsálem megváltását.*” (Lk 2,38)

Anna prófétaasszony is egy érdekes személyiség. A Szentírás szerint hét év házasság után halt meg a férje, melyet követően ő a templomban élt, imádságban és böjtben éjjel és nappal. Ez mit is jelent? Kb. 60 évet élt imádságban és böjtben, Isten folyamatos szolgálatában Jézus megérkezését megelőzően. Hatvan év imádságban és böjtben. Ez igazán szép Istennek szentelődés. És Isten őt használja fel – őt fel is tudja használni – eszközül, hogy azt, amit Simeon meghirdetett, azt a megváltásra váró, arra nyitott szívű híveknek elmagyarázza. Anna próféta asszony volt az a személy, aki 84 évével, ennyi ima és böjt után tisztán átlátva a helyzetet szeretettel tudta magyarázni a templomba érkező híveknek, hogy valóban megérkezett a Megváltó, akit Isten megígért, és mindezt egy kis csecsemőben tudták Simeonnal egyetemben felfedezni, és bizonyosságot adni erről a megtapasztalásukról.

Isten ma is aktívan cselekvő! Ő ma is várja a rá nyitott szívű embereket! Mennyire igyekszem ehhez a két emberhez, Simeonhoz és Anna asszonyhoz hasonlítani életvitelemmel? Mennyire akarok és tudok Istenre hagyatkozni napi feladataimon keresztül és azok mellett is időt szánva imádságra, és figyelmet szánva rendszeres böjti felajánlás megcselekvésére? A rendszeres imában és böjti felajánlásban élő ember ad esélyt arra, hogy eszköze lehessen az Istennek. Az eszközzé válás feladatunk lenne, lehetne mindegyikünknek végzettségtől, kortól függetlenül. Ez hit és odafigyelés, idő és figyelem oda-szánásának a kérdése.

Komoly megpróbáltatás előtt áll Egyházunk minden tagja, nem csak a vezető személyek. A Katolikus Egyház Katekizmusában körülírt megpróbáltatás – mely lehet, hogy karnyújtásnyira van előttünk – az Egyházon belüli megpróbáltatás lesz. Az Egyház vezetőit is éri, de az Egyház egyes vezetői révén egyenként a híveket is! Mindez a felhőkön újból közénk érkező Messiás megérkezése előtt következik be. Fel kell vértelnünk magunkat ehhez imádságban és böjtben. Most már nincs idő a tobzódásra, és arra, hogy „langyos lábvizben” jól érezzük magunkat! Cselekedjünk, amíg nem késő!

Jánossy Gábor

A Húsvét ünnepeköre

A Húsvét ünnepekörét Egyházunk nagyon szépen építi föl a Nagyböjt kezdetétől tulajdonképpen Jézus Szíve ünnepéig. Ezek az ünnepek mind Húsvét napjához igazodva mozgó ünnepek. Érdemes elgondolkodni az ünnepekör egészén.

Ebben az ünnepekörben Jézus Krisztus egyénisége, a Mennyei Atyához fűződő viszonya, illetve az ő alap tulajdonságai domborulnak ki, melyeket a magunk szintjére lebontva követnünk kell, illetve kellene – szemben Karácsony ünnepekörével, melyben a Krisztus által indíttatott emberekkel találkozhatunk.

A Nagyböjt Hamvazó szerdával kezdődik, így jön ki a negyven napi böjt, a vasárnapok kiemelésével. Hamvazó szerda evangéliuma az imádságot, böjtöt és alamizsnálkodást hirdeti meg. Egyben egy fizikális jelet, a hamut is használja figyelmeztetőként. Szép szokás, hogy ez a hamu az előző év Virágvasárnapján használt ágak elégetéséből megmaradó hamu.

A napi evangéliumok rögtön az elején bevezetnek minket Jézus szenvedéstörténetébe: „sokat kell szenvednie... megölik, de harmadnapra feltámad.” (Lk 9, 22)

Első héten a parancsokkal foglalkoznak az evangéliumok: Jézus mondja, hogy a régi parancs beteljesítésére jött; a parancsok teljesítése elég (Lk 11,29); a szeretet a legfontosabb (Jn 15,9-17); és szóba kerül az utolsó ítélet, a számonkérés is.

A második vasárnap a színeváltozásról van szó, melyben Jézus a szenvedéséről beszél az apostoloknak. A héten a következő főbb témák jönnek elénk: ne ítéljetelek, bocsássatok meg (Lk 6,36-38); aki megalázza magát, azt felmagasztalják (Mt 23,1-12); a szőlőműves történetével Jézus „kibeszéli” magát, de hozzáteszi, hogy mégis szegletkő lesz (Mt 21,33-46); a megbocsátás a tékozló fiú esetében is újból hangsúlyt kap (Lk 15,1-32).

A harmadik nagyböjti vasárnapon a templom megtisztítása az evangélium. (Jn 2,13-25) A hét folyamán újból előkerül a szegletkő, a megbocsátás és a megalázkodás kérdése, valamint a szeretet parancsa az evangéliumokban.

A negyedik vasárnap az evangéliumban hallhatjuk, hogy „amint Mózes föl-emelte a kígyót a pusztában, úgy fogják fölemelni az Emberfiát is, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 3,14-15) Ezen a héten egyre erősebben halljuk az evangéliumokban, hogy Jézust az Atya küldte, az ő akaratát teljesíti. (Jn 5,17-31, Jnb 7,1-30) És egyre jobban érzékeltetik az evangéliumok azt, hogy Jézust már üldözik, keresik, hogy mikor és hol foghatják el a kijelentései és a gyógyításai miatt.

Az ötödik vasárnap evangéliuma így hangzik: „Elérkezett az óra, amikor megdicsőül az Emberfia. Bizony, bizony, mondom nektek: ha a búzaszem nem hull a földbe, és nem hal el, egymaga marad, de ha elhal, sok termést hoz. Aki szereti életét, az elveszíti, de aki gyűlöli életét ebben a világban, az megmenti az örök életre.” (Jn 12,23-25) Ez már a Fekete vasárnap hangulata, mely egyértelműen Jézus önként vállalt kínszenvedését tárja elénk. A hét további részén sokat beszél az Atyához fűződő viszonyáról, mely a főpapok és a farizeusok haragját váltja ki. Így érkezünk el Virágvasárnaphoz.

Sokat mondó így áttekinteni Egyházunk „lelki vezetését” a Nagyböjti szent időben, a Nagyhét eseményeinek várásában. Egyházunk tudatosan készít fel lelkileg arra a csodálatos cselekményre, melyet Jézus megtett, a szeretet legnagyobb cselekményeként, hogy életét adta értünk. Szép látni azt a dramaturgiai fokozást, és a Jézus szenvedéstörténetéhez kapcsolódó főbb gondolatok kibontakozását (szeretet, megbocsátás, megaláztatás vállalása) melyek a legfőbb mozgató rugói Jézus csodálatos cselekedetének.

Virágvasárnap halljuk az evangéliumban, hogy a betániai vacsorán Mária olajjal keni meg Jézus lábát – a keresztútja előtt. A Nagyhét első három napján a Jézus által feltámasztott Lázárnál elköltött speciális vacsorából átlépünk az utolsó vacsora termébe. Így jutunk el Nagycsütörtökig.

Nagycsütörtök az Oltáriszentség szerzésének, az átváltoztató hatalom átadásának nagy ünnepe, melyen az evangélium az alázat gyakorlásáról szól, a lábmosásról (Jn 13,1-15).

Nagypéntek talán az egyházi év csúcsa, mely napon Krisztus szeretetének végtelenségében merülhetünk el a Passió átmélkedésével. A sátán látvány szerint győz, de tudjuk, hogy jön a feltámadás, melyet Jézus előre meg is ígért az evangéliumok tanítása szerint. El is gondolkodhatunk azon, hogy egy hitünket komolyan érintő próbatételben János vagy a többi apostol oldalára kerülénk-e? János mindenek ellenére kitartott Jézus mellett...

A nagyszombati nyugalom után következik Húsvét hajnala, mely beragyogja az egész kereszténységet, értelmet ad minden szenvedésnek. Azóta tudjuk, hogy a feltámadáshoz, az örök boldogság elnyeréséhez csak szenvedésen keresztül vezet az út!

Húsvét öröme hosszú ideig beragyogja az evangéliumok világát. A feltámadás és az örök élet jelenik meg az evangéliumokban, nemcsak a konkrét események ismertetésében, hanem Lázár feltámasztásának felelevenítésével, és a Nikodémusnak mondottak alapján is, illetve a hithez kötődő örök élet elénk tárásával.

Húsvét harmadik vasárnapjától vasárnaponként az A, B, C évek szerint változó evangéliumok vezetnek be minket Jézus legfontosabb tulajdonságaiba (Jó pásztor, igazi szőlőtő, az Ő szeretete stb.). A hétköznapi evangéliumok a búcsúbeszédet veszik végig, mely tulajdonképpen Jézus „végrendelkezése” (Jn 13 és 14 és 15). Így jutunk el Jézus mennybemenetelig. Ma különösen fontos feleleveníteni az angyalok szavait, melyben közlik, hogy „Ez a Jézus, aki tőletek az égbe vétetett, úgy jön el ismét, amint szemetek láttára a mennybe ment.” (ApCsel 1,11) Tehát felhőkön keresztül jön majd újból vissza, és nem tudható, hogy ezen visszaérkezésekor egyáltalán emberi formában leérkezik-e a földre.

A mennybemenetel után a Pünkösöd örömével találkozunk, melyet Jézus a búcsúbeszédében megígért. Egyházuk még itt ünnepli Húsvét fényében a Szentháromság vasárnapját, az Úrnapiját (az Oltáriszentség napját), valamint Jézus Szent Szívének és a Szűzanya Szeplőtlen Szívének ünnepét. Tulajdonképpen ezzel zárul Húsvét örömeinek ünnepe, így rajzolódik ki a böjtölés, várakozás, Jézus önként vállalt kínszenvedése és kereszthalála, mely a szeretet és alázat oly hatalmas tette volt, mely a feltámadást és a Szentlélek elküldését eredményezte. És mindeközben Jézus a teljes kiszolgáltatottságban itt maradt köztünk az Oltáriszentségben, újból és újból megjelenve minden szentmisében, mint világot fenntartó erő. Hiszen Jézus napi megjelenése, a vér nélküli naponként ismétlődő jézusi áldozat enyhíti a Mennyei Atya – kárhozat útján járó gyermekei miatt érzett – szenvedését. Hiszen a mai világban elképesztő mértéket ölt a hitehagyás, a káromlások, az életellenes cselekedetek (gyilkosság, öngyilkosság, abortusz, eutanázia) a Tőle való elfordulás, az Ellene való lázadás, az Istenkáromlás.

Ezért kell engesztelnünk, melyben ki kell tartanunk, hogy aktívan részt tudjunk venni a lélekmentésben, rászánt időnket, áldozatunkat (lemondásainkat, szenvedésünket, böjtünket) felajánlva Istennek, a szenvedő Fiú fájdalomaihoz társítva azt. Szabad akaratunk gyakorlásával, az azzal történő visszaéléséért cselekszi az emberiség egy jelentős része a bűnt, és ezzel párhuzamban sokan vállalják szabad akaratból az engesztelést, a bűn ártalmas hatásainak a gyengítésére. Engeszteljünk minél többet, minél buzgóbban, hogy minél többen el tudjuk kerülni a jogos büntetést!

Jánosy Gábor

A Máriás Papi Mozgalom újévi körlevele

(Ez a körlevél a Máriás Papi Mozgalom nemzetközi felelősének újévi körlevele, mely hivatalosan egy „belső” körlevél, tehát a Máriás Papi Mozgalom papjaihoz, híveihez szól. Az itt megjelentetett anyagból – mivel ez sok egyéb hívőhöz is eljut – lehagytuk a Máriás Papi Mozgalom belső életéről szóló beszámolót és tervet, csak az rövid bevezetést és az elmélkedést adjuk közre – a szerkesztő.)

*Üdvözlégy Mária
Mária Isten Anyja*

Genova, 2015. január 01.

Máriás Papi Mozgalom Országos és Területi Felelőseinek

Szeretteim!

Az újév kezdetén maradjunk lelkileg egyesülve az imában, különösen a Cönakulumokéban, melyek segítenek minket, hogy hűségesek maradjunk a Kék Könyvhöz, amely soha nem volt annyira csodálatos módon időszerű, mint mostanában (lásd Lk 18,31): „Azok számára, akik hallani és érteni akarnak, most már minden nyilvánvalóvá lett” (1984. 12. 24.). „Minden ember szenvedéseinek növekednie kell. Fogadjátok el a szenvedéseiteket, ahogy Édesanyátok is elfogadta...: megéreztem, hogy ezt a sok szenvedést az Atya kéri tőlem... Most töletek is imát és szenvedést kérek, szeretett fiaim, mint személyes közreműködéseket, hogy méltó hajlékot készítsetek Jézusnak, aki hamarosan visszatér dicsőségben... Szervedjetez türelemmel és bizalommal. Mindaz a szenvedés, amelyet töletek az Úr rajtam keresztül kér, hozzátartozik szeretetteljes tervéhez” (1984. 12. 24.).

A megszentelt élet ezen évében kérjük a Szűzanyától, hogy „Vele és Átala jól éljük meg minden kötelezettségünket, melyet keresztségünk és pappá szentelésünk révén magunkra vállaltunk”.

Elmélkedés

Vesszük Szent II. János Pál 2000. május 13-án Fatimában tartott szentbeszédét, Jácinta és Ferenc boldoggá avatása alkalmából: „Mennyi áldozat (volt) a második évezred elmúlt utolsó századában! ... **A Fatimai Üzenet felhívás a megtérésre, az emberiségnek tett felhívás, hogy ne váljék a Sárkány játékszerévé**” (lásd Jel 12,3), mint ahogy az egész XX. században (megtörtént). De Fatimánál, mondja a Szentatya, van egy másik „nagy apokaliptikus Jel”: „**Az isteni terv szerint, az Égből lejött erre a földre az Atya kiváltságos**

kicsinyeinek a megkeresésére „egy napba öltözött Asszony” (Jel 12,1). Ő beszél nekik az anya hangjával és szívével.” (Így is az „én könyvem volt annak az eszköze, hogy égi Édesanyátok hangját, anyai szabadító tervem megnyilatkoztatását és a felhívást sok szeretett gyermekem szívébe, lelkébe eljuttassa.” 1984. jan. 21.).

Ettől a szentbeszédtől következik, hogy **beszélhetünk ezekről az időkről, mint apokaliptikus időkről (Jel 12). (Ez) nem az utolsó illuminátusnak (felvilágosult szektásnak) a fantáziája, hanem megvan (hozzá) II. János Pál Pápa tekintélye.**

A M.P.M. úgy mutatkozik, mint a Fatimai Üzenet folytatása, úgy is, mint apokaliptikus üzenet: „Az utolsó Fatimai jelenésem alkalmával bekövetkezett napcsoda csak prófétai jel volt, figyelmeztetve benneteket, hogy **tekintsetek mindnyájan a még lepecsételt könyvre**” /Jelenések könyvére/, (1987. okt. 13.).

Ez a nyitja annak, amit hivatva vagyunk megérteni „a Napba öltözött Asszonnyal” szembenálló első „apokaliptikus vadállatot” (ami nem más, mint) a vörös sárkány; és a mi időnk számára a marxista ateizmus (1989. május 14.). A Katolikus Egyház Katekizmusa „téves messianizmusnak” nevezi (CCC 676), vagyis „téves Krisztusnak” (lásd Mt 24,4). Agresszív formát öltött a világ meghódítására pontosan négy napon belül a napcsoda után: Oroszországban 1917. október 17-én elkezdődött a bolsevista forradalom. „**Hetven éve történt, hogy Ellenfelem, a Sátán feljött közetek a mélységből**, hogy egész rettenetes hatalmával megnyilatkozzék, mint a vörös Sárkány” (1987. október 13.).

Követve a Jelenések aktualizáló olvasását, felfedezhetjük a párduchoz hasonló „vadállatban” a gyakorlati ateizmust, mely újra akarja ismételni minden nemzet szintjén „együtt összeesküdve”, az eredeti lázadás bűnét „Isten ellen és az ő Krisztusa ellen”. Ezt a lázadást egy humanizmus messianista formája alatt mutatkozik, mely önmagát üdvözíti. CCC 675: „Az üldöztetések... feltárják a „gonoszság misztériumát”, amely **a vallási félrevezetés alakjában húzódik meg, az emberek problémáira nyilvánvaló megoldást kínál az igazságtól való elpártolásuk által.** A vallási félrevezetés csúcán az Antikrisztus tevékenysége áll, vagyis az álmessiasé, amelyben az ember önmagát dicsőíti, Isten helyére állva, és a Messiás helyébe, aki testben jött el”. („**Szeplőtelen Szívem különleges ajándéka erre az időre a Katolikus Egyház Katekizmusa**, amit a Pápám úgy akart közzé tenni, mint végső és fénylő tanúságtételét” (1993. január 1.).

Ennek a téves humanizmusnak, ennek a téves univerzális messianizmusnak a célja nem csak az, hogy tagadja az Istent, hanem hogy káromolja is Őt. A Kék Könyv egyes részei így világosan megnevezik ezt a „vadállatot”, melynek a nevét fölöslegessé válik kimondani, ugyanúgy hiábavaló, sőt veszélyes egy

mérges kígyó testére taposni, ha (az illető) nincs abban az állapotban, hogy széttiporja a fejét. Azonban hagyjuk bizalommal a Szűzanyára, hogy tegye meg, mert ez (az), amit Ő tenni fog „a végén”, amint írva van a Biblia elsőtől (Ter 3,15) az utolsó (Jel 20,1-3) lapjáig. „Végül az én Szeplőtelen Szívem fog diadalmaskodni”.

Folytatva még, a Jel 13,11-ben olvasunk a bárányhoz hasonló vadállatról: a „hamis próféta”, vagyis az antikrisztus személyében jön („in persona”), aki sajnos „a mieink közül származik” (1Jn 2,19), ami hasonló Júdás misztériumához. Átadja majd az Egyházat az ellenségeinek egy csókkal, a szeretet egyik jelével az (Egyház felé), hogy jobban elárulhassa Azt. „Tehát hányan hagyják el e szegény fiaim közül ma is az Egyházat, vagy bírálják és támadják, vagy egyenesen el is árulják, és kiszolgáltatják Ellenfelemnek! 'Júdás, csókkal árulod el az emberfiát?' ” (1978. március 19.).

Nem kell kísértetni az Istent, kérdezve: „Uram, ki az?” (Jn 13,25). Jézus soha sem pontosította az apostolai előtt, ki lenne az áruló. (Pontosítás) jelenti egy személynek az elítélését. Engedelmeskedjünk bizalommal Égi Édesanyánknak. „A nyelvetek oldódjon meg a jóság, a szeretet, az igazság szavaira... Értelmeitek csak a béke és az irgalmasság, a megértés és a mentés gondolataira nyíljék meg, és soha ne ragadja el az ítélkezés és a bírálat, még kevésbé a gonoszság és a kárhoztatás” (1981. március 4.). „Szeplőtelen Szívemben alapozom meg belső kiegyensúlyozottságokat, szeretett fiaim, mert ma szükség van arra, hogy egyre körültekintőbbek és kiegyensúlyozottabbak legyetek” (1979. március 25.).

Ezért Stefano (Gobbi) atya nem akarta, hogy a Cönákulumokon osztogasanak vagy vitassanak más írásokat, vagy üzeneteket a Kék Könyvön és az elmékedéseik kívül. Ez egy feltétele, hogy Cönákulumokat tartsanak, (tehát) ezektől tartózkodni kell.

Jézus csak a szeretett tanítványnak, aki a vállára borult, közölte, hogy kicsoda az áruló. az utolsó pillanatban. Ez egy szörnyű titok... A Szűzanya nem mondja, hogy ki lesz nyilatkoztatva, ki tudja, melyik misztikustól, és még kevésbé, hogy az interneten, de mond valamit, ami felelőssé tesz mindenkit: „... **magukból az Egyházban és a világban történő eseményekből válik nyilvánvalóvá**”. (1993. március 15.). Tehát azt az eseményekből kell felismernünk, a szemeinken keresztül, melyek látnak, a füleken keresztül, melyek hallanak, intelligenciánkon keresztül, mely megérti (azt). Így kellett megfontolni „Krisztus tetteit” (lásd Mt 11.2-4 és 13,15); így kell megfontolni az antikrisztus tetteit (2Tessz 2,9-12). A Szűzanya kér még egy „tudatos” (1977. július 25.): „megfontolt és kiegyensúlyozott” engedelmesget, az nélkül, hogy valamit is elvonnánk az igazságból,

különben Jézus szemrehányást tehet: „Képmutatók! A föld és az ég jeleiből tudtok következtetni, miért nem ismeritek föl a mostani időt? Miért nem ítéletek meg magatok, mi a valóság?” (Lk 12,56-57).

Olvasuk 1978. február 10-ei (üzenetet): „A sötétség leereszkedik majd az Egyházra, és még sűrűbb lesz, azt követően, hogy égi Édesanyátok magához veszi első kedves fia, VI. Pál lelkét, aki most végső áldozatát készül bemutatni a kereszten.” De volt nekünk II. János Pál Pápánk, lásd 1979. jan. 1: „Éppen most, amikor a Sátán azt képzelte, hogy győzött, miután Isten elfogadta VI. Pál Pápa és I. János Pál Pápa áldozatát, elnyertem Istentől az Egyház számára azt a Pápát, akit én készítettem fel, én neveltem.” Majd: „Amikor ez a Pápa beteljesíti Jézustól rábízott feladatát, és Én leszálok az Égből, hogy elfogadjam áldozatát, akkor benneteket az akkorra általánossá váló hitehagyás sűrű sötétsége vesz körül. Csak az a kis maradék tart ki hűségben, amely ezekben az években anyai meghívásomat elfogadva engedi, hogy Szeplőtelen Szívem biztos menedékébe zárjam.” (1991. május 13.).

Gobbi atya mondta a 2008-as körlevelében: „Az Egyház ekkora drámai helyzete előtt találjuk magunkat, hogy XVI. Benedek Pápa így írja le: 'Uram, minket az Egyház ennyire piszkos öltözetű és tekintete megrémít. De mi magunk vagyunk, akik bebiztosítják. Mi magunk vagyunk, akik minduntalan elárulják, a mi minden nagy szavaink és nagy gesztusaink után. Légy irgalmas az Egyházad iránt: a belseje iránt is, Ádám minduntalan elesik. Az elesésünkkel lerántunk téged a földre, és a **Sátán kinevet**, mivel reménykedik, hogy többé nem bírsz felkelni ebből az elesésből, reménykedik, hogy Te, mivel le lettél rántva a földre az Egyház elesése által, legyőzötten maradsz a földön.’” (Ratzinger Bíboros, most már XVI. Benedek Pápa, Keresztút 9. állomása, 2005. március 25.).”

„Van egy másik rejtett tanács is, amely mindennap bíraskodik és ítélkezik felette, gyakran azok alkotják, akiket saját népéből ruházott fel hatalommal.” (1981. április 17.). Ez a rejtett tekintély tanácsa diktátoros (lásd ApCsel 5,28). Az utolsó idők apostolai látják, hogy „alattomosan de határozottan” meg van tiltva, hogy beszéljenek a Hit egyes igazságairól, mivel (ezek az igazságok) nem alkalmasak a mai idők mentalitásához. „A relativizmus diktatúráját építik” mondta a későbbi XVI. Benedek a Konklávé megkezdésének a szentbeszédében 2005. április 18-án: ”(Ha valaki) az Egyház credo-ja szerinti tiszta hittel rendelkezik, (akkor azt az illetőt) gyakran a fundamentalizmus címkéjével látják el. Míg a relativizmus, (ami nem más, mint) engedni magunkat, hogy egy tanítás bármilyen szele ide-oda dobáljon (Ef 4,14) (úgy) jelenik meg, mint egyetlen magatartás a mai idők magaslátán”.

Boldog VI. Pál prófétailag előrelátta ezt az időt: „A katolicizmuson belül (úgy) tűnik, hogy uralkodik egy nem katolikus típusú gondolkodás, és megtörténhet, hogy ez a nem katolikus gondolkodás a katolicizmus belsejében a legerősebbé válik. De nem fogja soha az Egyház gondolkodását képviselni. Szükséges, hogy megmaradjon egy kis nyáj, bármilyen kicsi is legyen.” VI Pál titkos, Jean Guiton (1986) 152-153. („**Gyakran imádkoztatók a hitvallást** (1968. június 29.), amelyet első kedves fiam, a már ide fölvevő VI. Pál Pápa állított össze, tekintetre e nehéz időkre.” 1986. dec. 3.).

Az antikrisztusnak az igaz Krisztust kell felváltania az Egyházban. Hol van „maga Krisztus, a mi Húsvétünk” (CCC 1324), az Egyházban? Az Oltáriszentségben. Tehát a küzdelem most az Oltáriszentség misztériumára összpontosul. 2Tessz 2,3-4-ben olvasni, hogy az antikrisztus mindenképp fölé emelkedik, amit Istennek és szentnek nevezünk”, vagyis az Oltáriszentség fölé. Soha nem teszi ezt világosan, hanem mindig alattomos kétértelműséggel, annyira hogy sikerül az antikrisztusnak „eltörölnie az áldozatot” (Dán 12,11). „Elfogadva a protestáns tanítást, azt mondják majd, hogy a szentmise nem áldozat, csupán a szent vacsora, vagyis annak emléke, amit Jézus az utolsó vacsorán végbevitt.” (1992. dec. 31.). (Ezt) a „történelem Jézusát” lefokozzák a műltra, akit ez a rejtett tanács a „Hit Krisztusának” nevez, de (ez) egy hamis Krisztus egy hamis Egyházban.

Szent II. János Pál *Ecclesia de Eucharistia*” 10. pontjában írja: „Olykor meglehetősen csonkán értelmezik az Eucharisztia misztériumát. Megfosztván áldozati jellegétől, úgy tekintik, mintha nem volna egyéb, mint egy testvéri összejövétel étkezéssel... **Az Eucharisztia túlságosan nagy ajándék ahhoz, hogy megengedhetne leszűkített és kétértelmű értelmezéseket.**”

Itt van minden apokaliptikus támadásnak a gyújtópontja Isten ellen, Krisztusa ellen, az Ő Egyháza ellen. Nem beszélve még (arról amit) „az egyre jobban terjedő fekete misék alatt, az ördögi és szentségtörő kultuszban kell elszenvednie. Ennek tetőfokán leírhatatlan és trágár cselekedetek történnek a legszentebb Oltáriszentség ellen.” (1988. március 31.).

„Arra vagytok hivatva, hogy mindinkább az **Oltáriszentségben jelenlévő Jézus apostolaiává és új vértanúivá váljatok.**” (1978. július 13.). Az Egyházat rövidesen egy újabb, eddig még nem ismert rettenetes üldözés fogja megrázni”. (1988. november 12.). „A Sátán egyre nyíltabban készíti cselszövéseit Egyházamban.” (1975. december 31.). „Látszólag minden nyugodt, és úgy tűnik, hogy minden jól megy. Valóságban... ezek azok az idők, amelyeket megjövendöltem. Bíborosok bíborosok ellen, püspökök püspökök ellen, papok papok ellen támadnak, és Krisztus nyáját ragadozó farkasok tépik szét,

akik védtelen és szelíd bárányként lopakodnak be az Egyházba. Közülük néhány még felelősségteljes helyet is betölt. Rajtuk keresztül sikerült a Sátánnak oda behatolnia, és az Egyház csúcsán működni.” (1986. szeptember 6.). „Ez a megosztás hamarosan nyílt, erős és kiterjedt lesz, és akkor nektek kell az egyesítő köteléknek lennetek, hogy összefogjátok azokat, akik a hit egységében akarnak maradni.” (1985. július 5.). „Immár elérkezett az az idő, amelyet Zakariás próféta megjövendölt.” (13,7-9) 1992. november 22. lásd 1995. március 11.).

„Az Egyház... készül a Golgota csúcsára, hogy ott keresztre feszítsék és megvívja haláltusáját... Egyházunk feltámadásának bizonyosságában várakozunk.” (Nagy péntek, 1982. április 9.). Ezt a CCC (Katolikus Egyház Katekizmusa) 677 is meghirdette: „Az Egyház Isten országának dicsőségébe nem léphet be másképpen, mint az utolsó húsvétján keresztül, amellyel követi Urát a halálban és a feltámadásban.”

„E rettenetes megpróbáltatás véres ostora alatt hogyan lesztek képesek elkerülni a pusztulást, a csüggedést, hogy lesztek képesek megmaradni erősnek a hitben, és csak Jézusban és Evangéliumában hinni? Szeplőtelen Szívem válik legerősebb védelmezőtökké...” (1986. június 7.).

Az első dolog, amit tenni kell tehát a bizalom: „Erre csak egyféleképpen válaszoljatok: ajánljátok fel nekem a fájdalmat, amelyet elviseltek, és legyetek bizalommal, bizalommal, bizalommal égi Édesanyátok iránt.” (1978. február 11.). „Mindenkor ez a bizalom szolgált a Mindenhatóknak arra, hogy minden korban megvalósítsa tervét”. (1976. július 26.). Egyedül csak Szeplőtelen Szívemre figyeljétek. Ide meneküljétek. Itt melegedjétek fel, és itt erősödjétek meg. Érezzétek itt magatokat biztonságban. Bizzátok magatokat teljesen erre a Szívre fenntartás nélkül: csak akkor feleltétek meg az üdvösség nagy tervének.” (1976. március 15.).

A második (dolog, amit tenni kell), hogy többet imádkozzatok: „Oly nehéz és veszélyes pillanatok közelednek, hogy csak azok menekülhetnek meg, akik elfogadják hívásomat, hogy mindig Velem imádkozzanak.” (1991. november 21.). „A rózsafüzér alázatos és törekeny lánc alkotja azt az erős láncot, amellyel mozgásképtelenné teszem a világ uralkodóját, Isten és az Ő szolgálóinak ellenségét... Lehetőséget adtok égi Édesanyátoknak, hogy megkötözzék a Sátánt, hogy így eleget tehessen küldetésének és széttiporja a fejét, vagyis örökre legyőzze és bezárja őt a tűzzel és kénkövel égő mélységbe.” (1992. okt. 7.). A Cönákulumok, **főleg a családi Cönákulumok (olyanok), mint „az éjben kigyúlt fáklák, mint az engesztelés megbízható pontjai, mint az olyan nagyon áhított és nélkülözhetetlen menedék...** hogy biztos lakhelyet

nyújtsanak számotokra az immár a reátok váró nagy megpróbáltatásban.” (1990. január 1.).

A harmadik (dolog, amit tenni kell), amint az elején mondtam, elfogadni türelemmel és bizalommal a szenvedéseket, melyeket a Mennyei Atya küld, hogy megfelelhessünk a Szeretet Isteni Tervének.

A mi reményünk természetfeletti. a kereszttel álló Máriáé: „Azt szeretném, hogy... legyenek mind mellettem, fájdalmas Édesanyátok mellett... hogy megtanítsalak benneteket... hősiesen remélni, a látszat ellenére is.” (1988. ápr.2.). „Egyházam számára ez nem a vég, teljes és csodálatos megújulása készül.” (1975. okt. 18.). „Szeplőtelen Szívem diadalának az új tavasza készül kibontakozni az Egyházban” (1979. márc. 9.). (Ez) a Könyv befejezése (1997. dec. 31.).

A Kereszt látszólagos veresége az „Atya szeretettervének” a részét képezi: „Ellenfelem egy napon úgy gondolja, hogy teljes győzelmet aratott a világon, az Egyházon és a lelkeken. Akkor lépek majd csak közbe – rettenetesen és győzelmesen – hogy annál nagyobb legyen veresége, minél biztosabb lesz abban, hogy mindörökre győzött.” (1975. okt. 18.).

„Ebben az időben a katolikus Egyházban megmarad egy kis maradék, amely mindig hűséges lesz Krisztushoz, az Evangéliumhoz és annak teljes igazságához. A kis maradék kicsi nyáját (Lk 12,33) képez, amelyet Szeplőtelen Szívem mélyén mindentől megőrzök.” (1988. jún. 11.).

Tetszik az Istennek, hogy így valósítsa meg az Ő üdvözítő szeretet-tervét, Márián keresztül, (Mária) Szeplőtelen Szívének szentelt kicsinyek gyengesége által.

Vele fogjuk énekelni örökre a Magnificatot az egyedüli Isten dicsőítésére.

Biztosítalak benneteket az imáimról és a testvéri áldásomról és sok imát és bizonyos híreket is várok részetekről.

a ti kis testvéretek don Laurent Larroque atya

Részlet a Szereteláng Naplóból (2)

Lelki küzdelmeim (1961)

Az Úr útja, melyen vezet, nem szakad meg soha, csak mi térünk le róla. Én letértem. Az özvegyiséggel járó sok gond, fárasztó munka felőrölte lelki összeszedettségemet, és így lassan eltávolított Istentől. Az állandó sok munka, a pusztító létfenntartásért folytatott hosszas küzdelem homállyal borította el lelkemet. Annnyira, hogy hitem szilárdságát támadta meg. A sok küzdelem elém állította a nagy kérdőjelet: „Látod, mindig mondtam, minek neked a nagy család?” És ami azelőtt szent volt előttem és tartalmat adott életemnek, az most mind üres ostobaságnak tűnt fel előttem. Egyik munkahelyemről a másik után menesztettek. Ilyenkor még nagyobb lett a nyomor és még nagyobb a kísértés. A gonosz állandó zaklatása: „Látod, ostoba, most is azért rúgtak ki, mert gyermekeid hittanra járnak. Mit áltatod magad, úgymond, hogy te már rég feladtad volna a harcot, csak nem tudod, mit szólj gyermekeidnek, hogy mondd el azt, amit magad sem hiszel. Vedd már le ezt az álarcot! Meglátod, megkönnyebbülsz. Hisz ez a legnehezebb életedben. Úgymond rá fognak ők maguktól is jönni (arra), amit te titokban tartasz.”

Erre megtorpantam, és egy pillanatra az elhomályosult Isten képe jelent meg lelki szemem előtt. Ez nagy harcot indított meg lelkemben. Istenhez fohászkodtam. Le nem írható, semmi szóval ki nem fejezhető lelki harc támadt, indult meg lelkemben. Hajmeresztő, idegfeszítő, hosszú küzdelem, mely sok gond között örölte lelkemet hosszú évekig. Elmentem ugyan a szentmisére, de ez olyan üres és fárasztó volt számomra. Abban az időben két műszakos voltam a munkahelyemen, még vasárnap is dolgoztam. A gyerekek a délelőtti, én meg az esti szentmisére voltam beosztva. Jobb is volt ez így, mert legalább nem látták összeszedettségem hiányát. A szentmisét ima helyett unalmas ásitózással töltöttem. Egyszer aztán elhatároztam, hogy nem megyek ásitózni többé. Aznap a gyermekek ismét délelőtt hallgattak szentmisét. Én már nem is nyugtalankodtam miatta, hogy nem megyek szentmisére, és nekiláttam a nagymosásnak. Közben este lett, és a gyermekek figyelmeztettek: „Édesanyám, fél hat van.” Én bosszankodtam emiatt, de hat óra előtt néhány perccel legnagyobb fiam így szólt: „Tessék sietni.” Ez felrázott.

Elmentem, de nem is tudtam, hogy szóljak Istenhez. Folyton az járt az eszemben, hogy milyen ostoba is vagyok, a kármel böjtjét miért is tartom meg, üres mániá az egész. „Hagyd már abba az egészséget!” El is határoztam, hogy nem tartóztatom meg magam a húseledeltől, úgymond olyan silány a táplálkozásom. /Ezt mindig megtartottam, minden nehézség nélkül, csak úgy szokásból./

Mikor hazaértem, magam sem tudom hogyan, a Szűzanya kis zsolozsmája került a kezembe. Kinyitottam és elkezdtem imádkozni, de most mormolásnak tűnt fel, pedig azelőtt Istenhez emelte lelkemet. Elővettem régi elmélkedő könyvemet, de hiába erőlködtem, sötét, rideg némaság vett erőt rajtam. Sírva fakadtam. Isten nem akar ismerni többé. Nagy lelki szorongásaim lettek, és olyan gondolatok leptek meg, melyeket káromlás lenne leírni. Csak egy szóval említ meg ezeket. De nem! Még ezt a néhány szót sem írom le, nem merem. Viaskodásom közepette a gonosz szörnyű szavakat hallatott lelkemben. „Azért engedtem meg ezeket, hogy magad lásd be, és ne viaskodj tovább.”

Nem folytatom ezeket tovább, hisz úgysem lehet ezeket szavakkal érzéltetni. Így tartott ez egészen addig, amíg egy napon C. lányom így szólt hozzám: „Ma két órákor lesz B. bácsi temetése.” Ekkor már egy óra volt. Ez úgy szíven ütött. Sietve öltözködtem, hogy el ne késsek. Amikor a ravatalozó helyiségbe értem, zokogás vett erőt rajtam. Arra gondoltam, neki már jó, ő egy igaz kármelita volt, szentéletű és példaadó. De én eljutok-e oda? „Ne sírj!” – hallottam szelíd, kedves hangját, ahogy csak az üdvözült lélek tudhat szólni. „Menj vissza a Kármelbe!”

Másnap vasárnap volt, július 16., Kármel ékessége s Királynőjének ünnepe, a templom búcsúja. Már korán reggeltől ott tartózkodtam késő estig. Nagy nehezen elindultam gyónni. Szörnyű lelki szárazság emésztette lelkemet. Semmi bánatot sem éreztem. A feladott penitenciát is csak gépiesen végeztem el. Közben arra gondoltam, ez a sok ember mind a Szűzanyát dicséri. De hogy én is dicsérjem, az nem jutott eszembe. Csak B. testvérré gondoltam. Az órával való gondolás megkönnyítette lelkemet. Ő indított el a Szent Szűzhöz: „Menj, borulj le Eléje!” Én mentem, de lelkemben a szavak, melyeket mondani akartam, semmi megnyugvást nem éreztek.

Késő este volt, mikor hazaértem. Otthon olyan különös érzés lepett meg, mintha ütött-kopott lelkemet a Kármelben hagytam volna. Noha a vacsora volt aznap első étkezésem, nehezen fogtam hozzá éhségem csillapításához. Ismét mellém szegődött a gonosz kísértés: „Ostobaságot csinálsz, mire jó ez? Pihend ki magad jól, és térj napirendre a dolgok felett!” Nehéz szívvel sétáltam ki a kertbe, hol az est csendjében megeredt könnyeim zápora. A csillagos ég alatt a kertünkben levő lourdes-i Szűzanya szobra előtt mély áhítatba merülve imádkozni kezdtem. Másnap reggel az én kedves kis kápolnámba mentem. Ide jártam mint fiatal kismama kisgyermekkel. Itt szoktunk az Úr oltáránál találkozni B. testvérral. Most is az ő áhítata vitt oda. Útközben talákoztam néhány régi ismerőssel, akik mint példás kismamára emlékeztek rám. Ez nekem nagyon rosszul esett. Úgy éreztem, hogy most meg hiúsággal kísért meg

a gonosz. Szívemből felfohászkodtam: „Égi Anyám! Ne engedj el! Soha többé nem akarok hűtlen lenni Hozzád. Fogj szorosan! Félek önmagamtól, oly bizonytalan a járásom.”

A szentmise alatt állandóan az Úr Jézust kérleltem: „Uram, bocsásd meg vétkeimet!” Nem mertem az Úr oltárához járulni. Aki mellettem ült, nem egyszer karon ragadott, hogy menjünk már.

És ezekben a napokban oly kegyelmeket kaptam, amit az Úr azoknak ad, akik gyengék és lábadozók. Egy nővér, mikor mellém térdelt, így szólt: „Idetérdelek maga mellé, hogy én is szent legyek.” Ő, én tudtam, hogy az Úr Jézust látja s érzi bennem. Utána állandóan könnyes szemmel jártam. Az Úr Jézus iránt érzett szeretet és mélységes bűnbánat érzete könnyel fátyolozta szemeimet. Nem akartam többé a világba nézni, és csak a csendességet kerestem, hogy állandóan halljam az Úr szavát, mert azóta Ő beszélt velem. Ő, ezek a bensőséges beszélgetések oly nagyon egyszerűek, mintha tőlem származnának, csak a napról napra érzett közelség jelzi, hogy ez az Ő szava.

Arra kértem Őt, hogy engedjen elmerülnöm kegyelmei tengerébe, és buzgón kértem, hogy gyermekeimet is vonzza az Ő közelébe. Megígérte, hogy kérjem csak állhatatosan, Ő meghallgat engem. Míg mély áhítatba merülve imádtam Őt, a gonosz így szólt hozzám: „Hiszed ezt a hatalmát? Ha volna, megtenné, mert ez Neki is jól esne.” Szörnyű arculcsapás, összeszorult a szívem és elborult az elmém is, miközben az Úr szent Arca jelent meg lelki szemem előtt, és így szólt:

„Nézd megkínzott Arcomat és meggyötört Szent Testemet. Nem azért szenvedtem-e, hogy a lelkeket megváltsam? Higy és imádj!”

Ekkor felindítottam magamban a hitet, a reményt és szeretetet, és kértem Őt, hogy ne engedjen elszakadni soha többé. Láncoljon szentséges lábaihoz szorosan és rövidre fogva, hogy csak Őmellette maradjak, mert így biztonságban leszek. Ő pedig arra kért, hogy mondjak le magamról, mindenről, mert nagyon is szétszórt és világias vagyok. Igyekeztem minden erőmmel megtenni ezt.

Utána minden úgy alakult körülöttem, hogy mindinkább Hozzá sodródtam. De Ő csak tovább sürgetett:

„Nagy kegyelmeket szeretnék adni neked. De akkor mondj le teljesen önmagadról.”

Nehéz szavak voltak ezek értelmemnek. Ezért megkérdeztem, képes leszek-e erre?

„Te csak akarj, a többit bízd Rám!”

Sokáig vergődtem így, míg az Úr világossága fényt derített elmémre és lépésről lépésre vezetett. Ezeket a lemondásokat a család keretén belül kellett meghoznom.

Míg utolsó fiacskámmal éldegéltem együtt, addig nem volt világos előttem a lemondások értelme és értéke. A lakásomban mindig összébb kellett húzódnom, hogy helyet adjak a családalapító fiúknak. Ez igen nehezemre esett, mert nagyon is szétoztottam a lakást, mely négy szoba-összkomfort. Még a nagy ebédlő volt birtokomban, erről is lemondtam, de nagyon nehezen. Amikor kiköltözök, az elmúlt kedves és szomorú emlékek meglepték gondolataimat. Végigvonult előttem a sok családi esemény, a meghitt karácsonyesték, a lakodalmak, a kis unokák keresztelési ünnepei, stb. Az ínséges esztendő szegényes terítéke, amikor is éveken keresztül reggelire csak zsíros kenyérral raktam körül az asztalt. Éveken át az üres főzelékek, melyek mellé mindig szépen fényesített almákat raktam, és mindig szépen terítettem, hogy a gyerekek ne érezzék az ínséges esztendőket. Vígán jártam-keltem köztük, lelkemben az állandó szorongó érzéssel és az élelmezés nehéz gondjaival. Szóval, ez a szoba is a szívemhez nőtt, ez tette nehezzé a lemondást.

Most egy másik szobába költözök, és úgy gondoltam, hogy ide fészkelem be magam emlékeimmel (ez a gyermekszoba volt). Itt lelkem békés és nyugodt lesz. Most már nem kell folyton költözök. Nemrég nősült azonban a legkisebb fiam. Őt is lakáshoz kellett segítenem. Így erről a szobáról is lemondtam, érezve, hogy ezt az áldozatot is az Úr kívánja, hogy egészen szegény legyek. Lepergett előttem a sok átvirrasztott éjszaka a gyermekek betegágya mellett. A sok pajkos lárma, az esti imák, a meghitt családi felolvasások. Szóval minden gondolat úgy szakadozott fel szívemben. És az Úr sürgetett:

„Mondj le magadról egészen!”

Akkor szétoztottam mindenemet a gyerekek között, semmi ne kössön ehhez a világhoz. Utána úgy éreztem, esztelenséget csináltam. Nem maradt már annyi hely sem, ahol fejemet nyugodtan lehajtsam. Az Úr szava még mindig kérlelt:

„Mondj le önmagadról!”

Sötét és szomorú lett körülöttem minden. Most mit kezdjek magammal? Jött a gonosz igen mosolyogva: „Ne csüggedj! Nem vagy még olyan öreg, pihend ki magad, öltözködj szépen, szórakozz. És van rá módod, menj férjhez! Nem szégyen az. És akkor lesz újra otthonod és fogsz tartozni valakihez. Lelkiismereted nyugodt lehet, megtetted anyai kötelességedet.”

Arcomba futott a vér. Valóban olyan elhagyottnak éreztem magam hosszú órákon át. Másnap reggel az Úr oltárához borultam: „Uram, ugye, tudod,

hogy szentséges lábaidhoz láncoltam magam. Nem akarok mozdulni onnan.” Kérdeztem: „Uram, miért hagytál ennyire magamra?”

„A lelked érdekében.” – volt a válasz. „Én is órákon át egyedül vívtam haláltusámat, és neked még ez a kis áldozat is nehéz? Hozd meg még a többit is, a többi áldozatot is.”

Ekkor így szóltam C. lányomhoz, kinek háztartását vezettem: „Ezentúl te leszel a kis gazdasszony, én nem főzök többet.” Rám néz meglepetten, hogy mit fogok csinálni? „Azt, amire ti kérték, és azt eszem, amit ti adtok.” C. erre így szólt: „Édesanyám olyan, mint egy remete-asszony.” Eközben bejött legkisebb lányom (a neve M., két kis gyermeke van). Mondja, hogy el kell mennie dolgozni, mert egy fizetésből nem tudnak létezni (a férje tanár). Ekkor lemondtam az ő javára szövetkezeti munkámról, mely egész jól jövedelmezett, hogy két kis gyermeke mellől ne kelljen dolgozni mennie. Ez volt az utolsó, amiről lemondhattam.

Ez néhány nap alatt történt, gyorsan kellett meghozni az áldozatot, mert az Úr sürgetett:

„A szabad akarat a tiéd, nem kényszerítelek, csak ha te is akarod. Előttem csak úgy vagy értékes, ha egészen Reám hagyatkozol, teljes bizalommal. Azt hiszed, nem tudom pótolni neked ezeket? Ha tudnád, milyen gazdagság vár rád!”

Ilyen párbeszéd folyik az Úr és énközött.

Mikor ezek bensőmben lejajlottak, február 10. volt, szombat volt. Másnap, vasárnap a lourdes-i Szűzanya ünnepe volt. Kora délután elmenekültem a családi élet zajlásából, lelkem a csendre vágyott. Otthonom már úgyszincs, az Úr Jézus akarta, hogy így legyen. Ezen a szép vasárnapon nagy tömeg áramlott a máriaremetei kegyhely felől, és az ájtatos hívek betértek a mi Szentlélek templomunkba is. Én is a tömeg közé térdeltem, és rövid imádás után beszámolót tartottam az Úrnak: „Jézusom, itt vagyok, egészen elszakadtam a világtól, ahogy Te kívántad, hogy hajsza se férjen közénk. Tetszem most már? Ó, Uram, de nyomorult vagyok, olyan nehéz volt a lemondás. Tudod, milyen nagy megaláztatás így élni?” Az Ő hangja, szava szólt most is hozzám:

„Így kell élned ezután, a legnagyobb megaláztatásokban.”

Ezek a szavak az Ő örök gondolataiba merítették el lelkemet. Azt kérdeztem: „Elfogadsz most már?” Ő most nem szólt semmit, csak a nagy csöndesség volt lelkemben. Lehajtott fővel csak Őrá figyeltem, hogy mit fog szólni. Éreztem, hogy ez a teljes, mindenről való lemondás az Úr közelébe lendített. Lelkem csendjét most már nem zavarta semmi, nem foglalkoztatta semmi.

Míg így térdeltem, lelkem megtelt mélységes bűnbánattal és hálával Iránta. Úgy vártam szavát, mint még soha. Hosszú idő után végre én törtem meg a csendet: „Jézusom, örülsz-e, hogy ilyen sok ajtatos lélek jön be Hozzád?”

„Igen.” – felelt Ő szomorúan. „De úgy sietnek, hogy nem tudom átadni nekik kegyelmeimet.”

Megértettem, és úgy szerettem volna megvigasztalni. „Ó, édes Jézusom, én Neked élek, Neked halok, és mindörökre Tied vagyok.” És közben az járt az eszemben, hogy tudnám Őt mélységes szomorúságában megvigasztalni. És úgy jártam, mint a kis vörösbecs, amikor ki akarta húzni a szöveget a szent kezekből, és erőlködés közben reá hullt az Úr Szent Vére.

Már hosszú ideje tartózkodtam ott, és kezdtem kissé fájni. El akartam köszönni Tőle, hogy hazamenjek. Ekkor lelkem mélyén megszólalt kérlelő hangon:

„Ne menj még!”

Helyemen maradtam. Kis idő múlva lelkem csendjében édes hangot hallottam:

„Kedves kis kármelita leánykám!”

E hang hallatára nagy bűnbánat árasztotta el lelkemet. Utána még kétszer hallottam ezt az édes hangot, és közben a szomorúság bűnbánó könnyeit hullattam.

Kis idő múlva a Szent Szűz szólalt meg újra lelkemben. Mintha sírást fojtott volna vissza, majd így szólt:

„*Imádd, engeszteld sokat megbántott Szent Fiamat!*”

Eltűnődtem. Ez nem lehet a gonosz, mert az nem mondta volna ezeket a szavakat. Lelkemben utána kissé zavar támadt. Hogy tudom ezt megtenni? Egy ideig a templomban maradtam. Nem imádkoztam, csak szerettem volna gondolataimat rendezni, de valami különös homály fedte elmémet. Hazamenet kértem a Szent Szűzet: „Égi Anyám, ha Te ezt kérted tőlem, akkor igazítsd is utamat Szent Fiad közelébe.”

Másnap sem tudtam a gondolattól szabadulni. A szentmise alatt buzgón fohászkoztam: „Égi Anyám, hogy s mint tegyek? Ugye, mellém állsz? Én olyan erőtlén vagyok Nélküled.”

A szentmise végén erős indítást éreztem magamban, hogy az Úr házának kulcsát kérjem el, hogy oda szabad bejárásom legyen. Szentmise után a sekrestyés nővér elé álltam kéréssel. Vázoltam előtte lakásügyi helyzetemet. Ő meglepődött azon a derűn, ahogy én ezt előadtam, mert kérésemet nem a Szent Szűz óhajával, a Reá való hivatkozással adtam elő. Ezekre a bensőséges indításokra nem lehet hivatkozni, hanem inkább a lakásfelosztásra és a

helyszükére hivatkoztam, hogy most már nincs annyi hely sem, ahol akár csak egy Miatyánkot is elimádkozhatnék. Ő kérésemre azt felelte, ezt ő nem teheti meg, erre az esperes atyától engedélyt kell kérni. Két nap múlva korán reggel a nővér azzal fogadott, hogy megjött a jó hír: a kért kulcsot megkaptam. Még aznap elmentem a drága kulccsal, és amikor kinyitottam az Úr házának ajtaját, nagyot dobbant a szívem. Éreztem, hogy az Úr Jézus különösen megosztja velem otthonát. Otthon helyett otthon adott, azért olyan drága ez a templom nekem.

Mikor beléptem a mellékbejáraton, a Szentlélek Mátkája, Magyarok Nagyasszonya oltára elé kerültem. „Üdvözlégy, Mária, Édesanyám! Alázatosan kérlek, tarts meg engem a Te különös védelmedben, ajánlj engem Szent Fiadnak. Én vagyok a te hűtlen kármelita kislányod, Édesanyám, a Te megszólításodat használom. Tudom, hogy nem vagyok méltó erre. Ha évszázadokig élnék is, akkor sem tudnék semmi érdemet szerezni, amivel ezt megközelítőleg is kiérdemelném. Anyám, jöjj, vezess most már Szent Fiadhoz.”

Ahogy így egyedül voltam a hatalmas üres templomban, leborultam az Úr elé, úgy, mint még soha életemben, és megkérdeztem az Úrtól, hogy csak ketten vagyunk-e.

„Sajnos.” – hallottam szomorú szavát lelkem mélyén. „Légy azon, hogy sokan legyünk!”

„Ó, édes Üdvözítőm, Te tudod legjobban, hogy mily sokat botorkáltam, míg kegyelmed által Hozzád érkeztem.” Semmi szóval ki nem fejezhető az a hála és bűnbánat, mely lelkemből az Úr felé tört, kirobbant lelkem minden erejével. „Uram, most, hogy lesegítetted lelkem külső háncsát, érzem, hogy kegyelmed bősége áraszt el. Ó, Jézusom, mélységes alázattal könyörgöm Hozzád, faragd le lelkem durva vonásait, bárhogya is fájna az nekem, hogy ha majd meg kell jelennem Előtted halálom óráján, rám ismerj, bennem a Te szent kezéd munkájára. Édes Jézusom, úgy szeretném megbánni bűneimet, ahogy még egyetlen megtérő bűnös sem bánta meg, és úgy akarlak szeretni, ahogyan még egyetlen megtérő bűnös sem szeretett. Édes Jézusom, mély alázattal könyörgöm Hozzád, ne múljék el egyetlen nap sem, hogy a bűnbánat könnyeit ki ne sajtolná szemeimből az Irántad érzett hála és szeretet. Alázz meg engem, Uram, Jézusom, életem minden pillanatában, hogy szüntelenül érezzem, mily szegény és nyomorult vagyok. Ó, Uram, Jézusom, összeszorul a szívem, ha arra gondolok, hogy most itt a földön Veled egyesülve élhetek. A halálom után bűneim miatt egy időre el kell válnom Tőled. Mondd, édes Jézusom, mi lesz az én temérdek bűnömmel?” Elképzzelhetetlen szorongás vett erőt rajtam, és úgy esdekeltem az Úrhoz. Ő egy pillanatra éreznem engedte, hogy el fognak veszni az Ő irgalmas szeretetében.

Ki tudja, meddig térdeltem volna még ott az Úr lábainál önfeledten, ha a sekrestyés nővér meg nem zavar, hogy fél nyolckor kaput zárnak. Ahhoz nem volt kulcsom. Nem tudtam az Úr Jézustól elválni, és arra kértem, jöjjön velem. Kerülővel indultam haza a csendes utcákon. Úgy éreztem, hogy az Úr jön velem. Nem szóltunk egymáshoz. Szerettem volna az út sarába leborulni, mert annyira éreztem jelenlétét. Azóta, hogy Ő ilyen hatalmas lakást adott nekem, én hálából alázatos, bűnbánó lélekkel minden este felkeresem Őt és a Szent Szűz óhaja szerint imádom és engesztetem. Mily örömöm van, amikor Hozzá megyek! Ő mindig otthon van, vár engem. Ezeket a meghitt órákat nem kísérem meg leírni, mert lehetetlen.

(Szeretláng Lelki Napló 23-29. o., 1985.)

Ezer Üdvözlégy Gyümölcsló Boldogasszony napján

Egy évvel ezelőtt adtuk közre a hírt egy szép szokásról, mely szerint Kissikátor faluban volt régen egy szokás, hogy Gyümölcsló Boldogasszony előestéjén az asszonyok (néha férfiak is) este nyolckor elmentek a templomba, és 1000 (ezer) Üdvözlégyet imádkoztak **gyermekáldásért!** Csak egyszerűen Üdvözlégyeket mondtak egymás után, nem rózsafüzér titkokkal. Esetleg Hiszekeggyel, Miatyánkkal kezdték este. Ez a szokás évek alatt elsorvadt.

Aki indíttatást érez, gondoljon rá, hogy ez a régi szokás több helyen is újra éledhessen. Igyekezzünk az ő példájukat követve vállalni az éjszakai virrasztás áldozatát, és Gyümölcsló Boldogasszony vigíliáján eset nyolctól imádkozni kezdeni az ezer Üdvözlégyet magyar jövőnkért, gyermekáldásért.

Merjünk elég kicsik lenni

Ez a felszólítás a politikából vált ismertté, hiszen néhány éve egy volt miniszterelnökünk mondta magyarságunkra vonatkoztatva. Ez akkor és azóta is igen rosszul esik sokaknak. Ha a politikától elvonatkoztatunk, és a hit területére térünk, akkor ez a felszólítás egészen más fényben látszik. Ugyanígy vagyunk egyes reklámokkal, melyek ilyenekre hívnak minket, hogy „Mindig veled” stb. Igen, az a készülék is lehet mindig velem, de ha a hitre átforgatom, akkor nagy igazság, hogy az Isten az mindig velem van, és ezt jó tudatosítanom!

Néha a reklámok, a negatív elszólások pozitívba fordítva teljesen új jelentést kaphatnak.

Nemrégiben egy baráti körben beszélgettünk a művészetről életünkben. Ezen beszélgetés végére kialakult bennem egy alap kép, hogy mi a kulcsa annak, hogy a művészet minél inkább hiteles és szép legyen akkor, amikor alkotok valamit, de még akkor is, ha „csak” szemlélek valamit. A tehetségen, a talentumon kívül két alappillér rajzolódott ki, az egyik az alázat, a másik az idő rászánása.

Az idővel a ma embere – a sátán ügyeskedései révén – igencsak bajban van. Igen sokszor azt éljük meg, hogy semmi fontos dologra nincs időnk. Tudom, hogy alaptétel, hogy arra van időm, amire rászánom, mégis a szép, nemes, hosszú távon mély lelki élményt is nyújtó vagy nyújtható dolgokra nagyon nehéz időt rászáni. Ilyen az emberi kapcsolatok, és ilyen a művészet is. Az idő rászánása akkor könnyebb, ha a saját fontosságomat igyekszem elfelejteni, és másra (emberre, alkotni valóra) tudok figyelni, azaz igyekszem elég kicsi lenni. Ez igaz a művészi alkotás szemlélésére is.

Az alázattal a ma embere szintén nagy bajban van. Most, amikor minden arról szól a környezetünkben, hogy valósítsd meg önmagadat, éljed az életet, engedj az ösztönök csábításainak, akkor az alázatról beszélni nehéz. Pedig Jézus és a Szűzanya élénk élete ezt mutatja nekünk. Elég kicsinek kell lennem, hogy elismerjem Isten végtelen nagyságát, és ajtót tudjak nyitni neki, hogy beengedjem lelkembe, szívembe, hogy rajtam keresztül munkálkodhasson. Pedig ha elég kicsi tudok lenni, akkor Isten segítségével igazán nagygyá is leszek, az Ő segítségével igazán nagy dolgokat tudok megtenni – de előbb nekem kell kicsivé lenni. Előbb nekem kell az alázatot gyakorolni, átadni magamat az égiek szolgálatára. Egy szép művészi alkotás szemlélésénél is alázatra van szükség, hogy a „hétér” gondolatokat, vagy legalább azok egy részét be tudjam fogadni.

Ha merek elég kicsi lenni, akkor akár igen szépet alkothatok is, akár saját készítésű művészi alkotással, akár emberi kapcsolatok révén, szeretettel. És akkor csodálkozhatok rá az Isten alkotta természet szépségeire is. Alázat és idő kell hozzá! Kívánom, hogy minél gyakrabban legyen ilyenben részünk, merjünk elég kicsik lenni Isten előtt, hogy át tudjon járni minket Krisztus szeretete, és tudjuk dicsőíteni az Istent.

Jánossy Gábor

Az öröm két dimenziója

Egyre többször találkozom azzal a szemponttal, hogy lehetőleg mindig az örömet keressük meg életünk dolgai között, és annak örülünk. A többivel ne nagyon akarjunk foglalkozni. Ez egy pszichológusi technika, mely azonban csak a felszínnel foglalkozik, mely természeténél fogva felszínes... Tény, hogy az emberek igen nagy része vágyódik az öröme. Ez a technika ennek a vágnak a „kielégítését” akarja, és részben tudja is biztosítani.

Az öröm keresésében azonban sokszor bajban vagyunk, annál is inkább, mert sokszor – tudva vagy inkább tudatlanul – összekeverjük az örömet a boldogsággal, a vidámsággal, az eufóriával. A boldogság, vidámság, eufória sokak számára egyszerűen elérhető pl. alkohol vagy drog segítségével. Ennél sokkal pozitívabb, ha valaki az életében keresi azt az egy-egy eseményt, mely révén boldogság töltheti el. Ez a boldogság azonban felszínes érzés, mely rövid ideig tart, gyakran kell újból és újból „táplálni”.

Az öröm, a lélek öröme egy egészen más dimenziójú érzés, mely jellemzően a Szentlélek ajándékeként születik meg, és egy mély érzésű örömet ad, mely a felszínen is megjelenik boldogságként. Ez az öröm, a lélek öröme a lelkünk mélyében gyökerezik, belülről hat át minket. Ez egy tartós örömet, tartós boldogságot tud adni, melyet a hitben történő elmerülés útján bárki érezhet, ez bárkit átjárhat.

Ez az öröm pénzen nem vásárolható meg. Ezt az örömet nem igazán befolyásolja az, hogy megbecsülnek-e az emberek. A nemes dolgokból táplálkozik, az intenzív munkából, a kedves szóból, melyet kapunk, vagy melyet mi mondunk ki. De táplálkozhat abból is, hogy valakinek a hibájával bátran szembehelyezkedünk, vagy abból, hogy egy fontos kérdésben világosan látunk. Igazából nem ezek az öröm forrásai, hanem az, aki ezek mélyén rejtőzködik, maga az Isten. Ez az öröm a külső eseményektől függetlenné tesz minket. Ez egy túlvilági eredetű öröm, mely az evilági dolgok, problémák fölé tud emelni, ezáltal sokkal kevésbé tud minket az befolyásolni, lehúzni.

Mindent, ami igazán szép – az egész Isten teremtette és általa ma is fenn tartott világot – csak a belső örömben levő ember tudja igazán csodálni, akár a minket körülvevő természet szépségeit tekintjük, akár az emberben teremtett szépségeket nézzük.

Ez az öröm azonban nem kínálja magát. Ezért meg kell dolgozni. Ennek a megoldásnak egyik legfontosabb eleme az Istenre hagyatkozás, hogy szívből ki tudjam mondani: „legyen meg a te akaratod bennem, velem”. Ezt ki mondani a ma emberének nagyon nehéz, hiszen nagyon sok minden, a média,

a filmek, a könnyed regények mind mind ez ellen dolgoznak – sokszor tudat alatt. Komolyan meg kell küzdenünk azért, hogy Istenre tudjunk hagyatkozni, szabad akarattal, alázatban. Az alázat a ma emberének az egyik legnehezebben teljesíthető lelki hozzáállás szokott lenni. Pedig Jézus és Szűz Mária az alázatban élték mindennapjaikat. Alázatot gyakoroltak reggeltől estig. Nekünk az ő példájukat kellene követni, de az evilági befolyásolás miatt ez nagyon nehezen megy.

Adja Isten, hogy előre tudjunk lépni lépésről lépésre, hogy olyan igazi belső örömünk lehessen, mely egyben boldogságot ad a felszínen is, és ezért ne kelljen pótcselekvésekbe bonyolódunk.

Jánossy Gábor

(Rajzolta: Rajkai Krisztina, Szent Gellért Gimnázium)

Mária- kegyhelyek

Gyöngyös

A gyöngyösi ferences templom a XIV. században épült gótikus stílusban. Adatok vannak arra, hogy a Gutkeled nemzetségből származó Báthoryak építették 1330-ban. Esterházy Pál írja 1696-ban megjelent „Mennyei Korona...” című munkájában, hogy a templomban lévő Fájdalmas Szűzanya szobrot már a török hódoltság alatt is nagy tiszteletben tartották. A jelenlegi kegyszobrot a hagyomány a XV. századból származtatja, valószínűbb azonban, hogy 1600 körül faragta egy ismeretlen művész. Festett faszobor, a ruhák aranyozottak. A múlt század első felében készült képen - Jordánszky Elek könyvében - koronával ábrázolták mind a Fájdalmas Anyát, mind pedig az ölében fekvő halott Krisztust, ma azonban nincs rajtuk korona. A kegyszobor részére Almásy András plébános még 1680-ban mellékoltárt készíttetett, ezen helyezkedik el a pieta, az egyik legszebb magyarországi Fájdalmas Anya szobor.

Ferences szokás szerint közvetlenül a templom mellé épült a kolostor, ez már a XIV-XV. században magyar művelődési központ volt, amiről nagyszerű könyvtárának maradványai is tanúskodnak. A torony a szentély mellett áll. Harangja sok száz éve szentmisére, imaórákra, a szerzetesekkel közös zsolozsmázásra hívja a város lakóit.

A plébániatemplom felszentelési címe: Sarlós Boldogasszony. A többször átalakított, belsejében neogótikus jellegű templomba lépve tekintetünk a nagyszerű főoltárrépre esik, amely Máriának Erzsébetnél tett látogatását ábrázolja. (Kranowetter Gábor festette 1760-ban.) A zarándokok a főoltárnál először a Boldog Szűz Máriát köszönhetik, a Fájdalmas Szűzanya kegyszobrára az egyik jobb oldali mellékoltárnál várja őket.

Gyöngyös a XVI. Század óta búcsújáró hely. A kegyszobor előtt imádkoztak már a 150 éves török uralom alatt is Heves, Nógrád és Jász-Nagykun-Szolnok megye katolikus hívei. A Fájdalmas Anya segítségét kérték azokban a sanyarú időkben, hálát adtak Neki a közbenjárására nyert jókért, kegyelmekért. A

zarándoklat, búcsújárás azóta is tart. Ma is sokan keresik fel a ferences atyák templomát, hogy föltárják szívüket-lelküket a Szűzanya előtt, pártfogását kérik és erőt nyerjenek Nála az élet közdelmeihez.

A templom főbúcsúja Sarlós Boldogasszony napján, július 2-án van. Sokan keresik fel a templomot augusztus 2-án, a ferences templomokban tartott porciunkula búcsú napján is, legtöbbször azonban a Fájdalmas Szűzanya ünnepén, szeptember 15-én zarándokolnak a kegyhelyre.

K.D.

Szent keresztfa

Áldott légy, szent keresztfa,
a Szeretet fája, a végtelen Irgalom kapuja!
A te fényed ragyog az utak felett és ad erőt a zarándoknak,
hogy az Úrban megpihenjen.
Szent keresztfa, Krisztus szent keresztje,
te az Élet fájához és a forráshoz viszel,
ahol a népek majd inni kapnak.
Belőled árad felénk a Szeretet,
akit kegyetlen szegek tettek egygé veled.
Általad adta meg az Atya a feltámadás hajnalát és győzelmét.
Eget és földet összekötő szent titok,
te beleágyazódtál földünkbe.
Te agy az Egyház biztos alapja,
a hívők győzelmi jele, a keresők és szenvedők ereje.
Az állhatatosoké a győzelem!
Üdvözlégy, Krisztus keresztje, küzdők reménysége!
Meváltó Istenünk függött rajtad,
az ő drágalátos Vére öntözte fádat, áldott szent keresztfa!
(Német imádság)

Mária kicsinyei

Személyes gondolatok a Máriás Mozgalomban

Gondolatok az újévi körlevélhez

A Máriás Papi Mozgalom Nemzetközi Felelőse – Gobbi atya utódja – Laurent Larroque atya Újévi Körlevelét átolvasva, fellélegeztem: **végre megtört a jég! Alleluja! Köszönjük Szűzanyánk! Áve Mária! Be lehet látni a színfalak mögé másoknak is, akik látni, hallani, érteni akarnak, mert a függőnyt föllebbentették most már illetékes kezek!** Már az elején utalok a Körlevél fajsúlyára, hogy tudniillik, ez nem csip-csup megnyilatkozás, Nemzetközi **Felelősünk a MPM nevében szól hivatalosan!** Nagyon fontosnak tartom ismételtlen a figyelmükbe ajánlani a következőket: először is, **a Körlevél „Belső használatra” íródott,** vagyis olyanok részére akik már rendelkezünk olyan alapokkal, ismeretekkel amelyek nélkül nagyon nehéz a tartalmát és a lényegét helyesen megérteni. Szükséges a Kék könyv üzeneteinek alapos ismerete, sőt át kellett elmélkedni az idők folyamán és életté, tetté kellett váltani, a mindennapi életben, saját életterünkben, pap nélkül, vesződséggel, botladozva de gyakorlat teszi a tanítványt mesterré! Az egész 25-35 év üzeneteit, 1973-1997. 12. 31-ig a teljes összefüggéseiben kell és lehet helyesen megérteni, valamint összevetve a Szentírásban foglaltakkal, beleértve a „próféciákat” különös hangsúllyal a Jelenések könyvében foglaltakkal, továbbá a Katolikus Egyház Katekizmusával – KEK – valamint az Egyház Tanítóhivatalának megnyilatkozásával, hogy csak a leglényegesebbekre térjek ki, és persze az aktuális, „jelen idők jeleivel”! Ennek keretét biztosították az u.n. Cónákulumaink, vagyis rendszeres, általában heti „imatalálkozóink”, a Szűzanya által kívánt módon és jelenlétében. **Tehát gyakorlatilag ez volt a Szűzanya Szeplőtelen Szent Szívének Iskolája, ahol a végső idők apostolait képezte ki,** éppen úgy, ahogyan Grignon Szt. Lajos A Tökéletes Mária Tiszteletben profetikus módon már 300 évvel ezelőtt leírta. Ennek hitelességét az életünk hivatott igazolni, köztünk is vannak gyengébb tanulók, jó tanulók és „jeles” vagy „kitűnő” tanulóink, vagyis apostolaink, ki-ki a kapott talentumai szerint. Köztünk megvan

az, ami máshelyen ritka, mint a fehér holló, nem vagyunk irigyek, féltékenyek egymásra, mert mi együtt, egymás kezét szorosan tartva, fogva tudjuk a ránk bízott feladatot elvégezni. Igaz, nagyon kevesen vagyunk, maradtunk, de ez nem lényeges. Csupán arra kell vigyázzunk, hogy külső túlbuzgó jó szándékú szimpatizánsaink ne vegyék ki a gyeplőt a kezünkől, pontosabban fogalmazva a Szűzanya kezében maradjon. Ezt az ajándékot égi Édesanyánk nekünk megadta, mi Testvérek vagyunk, az Ő kicsinyei, pólyás babái, és ez nekünk elég! Mi tisztába vagyunk a leglényegesebb tulajdonságunkkal: **emberileg a legalkalmatlanabbak vagyunk,** de akik az Igazságra szomjaznak, felismernek, elfogadnak azoknak, akik vagyunk. Ellenségeink is felismernek, minden valótlanúságot, rágalmat ránk mondanak, mint elődeik, nincs új a Nap alatt.

Másodsorban, éppen ezért ahol „dült betűkkel” belépek az **elmélkedés anyagába,** azért teszem, hogy minél jobban érthetőbbé váljon a mondat lényege, tartalma, esetenként zárójelek közt, magát a mondatot is kibővitem, kiemelem, úgy ahogyan átrágtam magamat rajta. A Szentírás idézetet leközlöm, ahol szükségesnek vélem, a főntebbi kifejtésem miatt, saját Biblia (Oszövétségi és Új Szövétségi Szentírás, Szt. István Társulat, Az Apostoli Szent Szék Könyvkiadója Bp. 1987) alapján, mellékesen megjegyzem, van egy család nagyszüleimtől kapott Szent Biblia is, Károli Gáspár Bp. 1899.-es kiadású, a nyelvezete nehezkesebb, ebből olvasgattam már ifjú korom óta.

Harmadsorban, az Országos és azon belüli Területi Felelősöknek nem jelentenek nehézséget a Körlevélben foglaltak, viszont nem jelenti azt, hogy minden egyes lelkiségünkhöz tartozó testvérünk kisujjában van már a Kék könyv és a tartalma. Az sem mérvadó, hogy valaki hozzájutott a Kék könyvhöz, most kezdi átolvasni és jól, helyesen el tud igazodni benne, anélkül, hogy Cónákulumot tartanának. A Szűzanya Szeplőtelen Szívének Iskolájában nincs „távoktatás”, magánórák, egyedieskedések stb. Megvan a keret és a szabály, kivétel nincs! Aki igazán szereti és tiszteli az égi Mamát, örül, ha kedvébe járhat, nem különöködik!

És végül most én is pontosítok: előbbi írásaimban utaltam arra, hogy nem mindenben tudok azonosulni a MPM, és általában a „hivatalos” magyar nyelvterületi állásponttal – egyelőre le van maradva az „**Igazság őre, jó Pásztor, Márton Áron püspök tanítása és példája**” keskeny ösvényéről -, ezt a Körlevél egyértelművé teszi, remélem, végre! **Tehát azok, akik felvállalják a Kék könyv üzeneteinek teljes tartalmát, lényegi mondanivalóját, és abból fakadóan küldetésünket, azokkal lelkileg egyesülve voltam, vagyok és maradok!** Isten kegyelméből és Szűzanyánk vezetésével. Végül magától érthető, hogy itten a dátumos zárójelek a Kék könyv idézeteire utalnak! Ez a honlap

MPM-MM fiók továbbra is nyitott marad az érdeklődni, tájékozódni akarók előtt, lelkiségtől függetlenül, tehát a „belső szabályunk”, hogy más magán-kinyilatkoztatásokat figyelmen kívül hagyjak, csak a Cönákulumokra korlátozódik, valamint akkor és ottan, amikor meghívnak hivatalosan a MPM-MM-at képviseljem. Pl. Cönákulumok elindítására plébánián, vagy családotknál, ahol a plébános közömbös vagy elutasítja a MPM-at. Senkinek nincs joga megtiltani a Családi Cönákulumot, magánházaknál.

Elmélkedés (az „érintetlen” szöveget lásd a 12. oldaltól)

Vesszük Szent II. János Pál 2000 május 13-án Fatimában tartott szentbeszédét, Jácinta és Ferenc boldoggá avatása alkalmából: „Mennyi áldozat volt a második évezred elmúlt utolsó századában... **A Fatimai Üzenet felhívás a megtérésre, az emberiségnek tett felhívás, hogy ne váljék a SÁTÁN JÁTÉKSZERÉVÉ!** Mint ahogy az egész XX. században megtörtént. (Jel 12, 3.) („*Most egy másik jel tűnt fel az égen: egy nagy VÖRÖS SÁRKÁNY, hét feje volt és tíz szarva, s mindegyik fején korona!*”). De Fatimánál, mondja a Szentatya, van egy másik, „**nagy apokaliptikus jel**”: „**Az isteni Terv szerint, lejött az Égből erre a Földre az Atya kiváltságos kicsinyeinek a megkeresésére EGY NAPBA ÖLTÖZÖTT ASSZONY**” (Jel. 12, 1.) („*Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, öltözete a Nap, lába alatt a Hold, fején tizenkét csillagból korona!*”). **Ő beszél nekik az Anya hangjával és szívével**”.

Így is az „*En könyvem... volt annak az eszköze, hogy égi Édesanyátok hangját, anyai szabadító tervem megnyilatkoztatását és a felhívást, ... sok szeretett gyermekem szívébe lelkébe eljuttassa!*” (1984. 10.21.) ebből a szentbeszéd-ből következik, hogy **beszélhetünk ezekről az időkről, mint apokaliptikus időkről. (Jel 12.) ez nem az utolsó illuminátusnak – felvilágosult szektásnak – a fantáziája, hanem megvan hozzá II. János Pál Pápa tekintélye!**

A MPM úgy mutatkozik, mint a Fatimai Üzenet folytatása, úgy is, mint apokaliptikus üzenet: „Az utolsó Fatimai jelenésem alkalmával bekövetkezett Napcsoda csak prófétai jel volt, figyelmeztetve benneteket, hogy **„tekintsetek mindnyájan a még lepecsételt könyvre!”** (1987. 10.13.) (*a lepecsételt könyv, itt a Jelenések könyvére utal és a benne foglaltakra, vagyis arra, hogy érkezett az emberiség a megjövendőlt események beteljesülésének idejéhez, az események feltárják „misztériumát”*).

Ez a nyitja annak, amit hivatva vagyunk megérteni: „a Napba öltözött Asszonnal” szemben álló első „apokaliptikus vadállat” – ami nem más, mint – **A nagy Vörös Sárkány**, és a mi időnk számára **a marxista ateizmus!** (1989. 05.14.) (*ez a Pünkösdi üzenet – a többi hozzákapcsolódóval – eléggé*

részletesen kifejti a témát, egyébként a múlt évi lelkigyakorlatunk – Leányfalun – egyik elmélkedési pontja is volt, csak óvatosan kezelve, hogy senkit meg ne bántson, különösen a volt, vagy még élő „békepapokat” és tanítványait! – a többi témával együtt! Vajon miért? A „titkos szekta”, értsd magyar egyházi szabadkőművesség tiltása – ellenőrzése – miatt! En nevéükön nevezem Őket, mint a Szűzanya a Kék könyvben, ha pedig a helyzet megkívánja, és szembesülök, személyesen is!). A KEK „téves messianizmusnak nevezi” (676), vagyis „téves – hamis – Krisztusnak” (Mt 24.). Agresszív formát öltött a világ meghódítására, pontosan négy napon belül a Napcsoda után: Oroszországban 1917. 10. 17-én elkezdődött a bolsevista forradalom.

„**Hetven éve történt, hogy Ellenfelem a Sátán feljött közetek a mélységből**, hogy egész rettenetes hatalmával megnyilatkozzék, mint a Vörös Sárkány”. (1987. 10.13.) Követve a jelenések aktualizáló olvasását, felfedezhetjük a párdúchoz hasonló „vadállatban” a „gyakorlati ateizmust”, mely újra akarja ismételni minden nemzet szintjén **„együtt összeesküdve”** az eredeti lázadás bűnét **„Isten ellen és az Ő Krisztusa ellen!”** Ez a lázadás egy humanizmus messianista formája alatt mutatkozik, mely önmagát üdvözíti. (KEK 675).

„**Krisztus eljövetele előtt az Egyháznak át kell mennie egy utolsó próbatételre, mely sokak hitét meg fogja ingatni! Az üldözés**, mely kíséri az Egyház földi zarándokútját, **fölfedi a „gonoszág misztériumát” egy vallási megtévesztés formájában**, mely az embereknek problémáik látszólagos megoldását kínálja föl cserébe azért, hogy elpártoljanak az Igazságtól. **A legnagyobb vallási megtévesztés az Antikrisztusé**, azaz egy ál-messianizmusé, amelyben az ember önmagát dicsőíti Isten és az Ő testben eljött Messiása helyett!” (KEK 675.) (*a vallási megtévesztés előfutárai, a terep előkészítői az egyházi szabadkőművesek, élükön a Hamis Prófétával!*). **Szeplőtelen Szívem különleges ajándéka erre az időre a Katolikus Egyház Katekizmusa – KEK – amit Pápám úgy akart közzé tenni, mint végső és fénylő tanúságtételét.** (1993. 01. 01.) (*sajnos ebben a szándékában a Szentatyát II. János Pál pápát, az egyházi szabadkőművesség alattomosan, nagyon gáncsolta, minden eszközzel és módon*).

Ennek a téves humanizmusnak, ennek a téves univerzális messianizmusnak a célja nemcsak az, hogy tagadja az Istent, hanem, hogy káromolja Őt! A Kék könyv egyes részei így világosan megnevezik ezt a „vadállatot”, melynek a nevét fölöslegessé válik kimondani, (*én leírom: szabadkőművesség, Jel 13, 1-10.*), ugyanúgy hiábavaló, sőt veszélyes egy mérges kígyó testére taposni, ha az illető nincs abban az állapotában, hogy széttiporja a fejét. (*megjegyzem,*

majdnem minden „humanitárius” segélyszervezet, „szeretet szolgálat”, klub, lovagrend, vitézrend stb. ebben a sodrásban van, még olyanok is, amelyekről nem is gondolja a gyanútlan ember, csak a „csúcson” levők vannak „beavatva”, jó, sikeres karriert befutva, elfoglalva az első helyeket – a mai kor valódi farizeusai – ezt kihangsúlyozta a Szűzanya üzeneteiben. Ezért nem kérjük, sőt elutasítjuk felkínált juttatásait, szolgálataikat, ottan ahol felismerjük).

Azonban hagyjuk bizalommal, hogy a Szűzanya tegye meg mert ez az, amit Ő tenni fog, „**a VÉGÉN**”, amint írva van a Biblia elsőtől (Ter 3, 15.) („Ellenkezést vetek közéd és az Asszony közé, a Te ivadékod és az Ő ivadéka közé. **Ő széttiporja fejedet, Te meg a sarkát veszed célba!**”), az utolsó lapjáig. (Jel 20, 1-3.) („**Aztán láttam, hogy egy angyal szállt alá a mennyből, a mélység kulcsa volt nála, és nagy láncot tartott a kezében. Megragadta a Sárkányt, az őt kígyót, vagyis az ördögöt, a Sátánt és ezer évre láncra verte. Letaszította a mélységbe, bezárta, és lepecsételte, hogy ne vezesse félre többé a népeket, míg le nem jár az ezer esztendő. Akkor rövid időre szabadon engedik**”). **„Végül az Én Szeplőtelen Szívem fog diadalmaskodni!”**

Folytatva még a Jel 13, 11-ben olvasunk a „bárányhoz hasonló vadállatról”: (egyházi szabadkőműveség, - 1989. 06. 13.), a Hamis Próféta és az Antikrisztus személyben jön el (in persona). (két külön személyről van szó, a Hamis Próféta), aki sajnos „**a mieink közül származik**” (1 Jn 2, 19.) ami hasonló Júdás misztériumához. (így ír Szent János apostol az egyházi szabadkőművesekről: „**Közülünk kerültek ki, de nem voltak közülünk valók. Mert ha közénk tartoztak volna, velünk maradtak volna. Rajtuk kellett nyilvánvalónak válnia annak, hogy nem mindenki tartozik közénk!**”). (A Hamis Próféta) Átadja majd az Egyházat az ellenségnek egy csókkal, a szeretet egyik jelével az Egyház felé, hogy jobban elárulhassa Azt.

„Hányan hagyják el e szegény fiaim közül ma is az Egyházat, bírálják és támadják, vagy egyenesen el is árulják, és kiszolgáltatják Ellenfelemnek! **Júdás, csókkal árulod el az Emberfiát?**” (még idézek pár mondatot, ebből a Virágvasárnapi üzenetből: „Készültök belépni abban az időbe, amelyet az Atya határozott meg terve megvalósítására... **Ez a Sátán órája, az Ő nagy hatalmának órája!!!** A sötétség órája ez! A sötétség elterjedt a világ minden részén. **Az emberek avval áltatják magukat, hogy elérték a fejlődés tetőfokát, pedig a legmélyebb sötétségben járnak. Most mindent elsötétített a halál árnyéka, amely megöl, a bűn árnyéka, amely foglyul ejt, a gyűlölet árnyéka, amely tönkre tesz titeket. Sötétség borult az Egyházra is!... Igen, csókkal áruljátok el, Ti magatok, szegény fiaim**” – (elsősorban a papok, amikor már „csak” féligazságokat hirdetnek, az „irgalmasságot, szeretetet”, elhallgatván

a bűn, a halálos bűn, az Isten és törvényei elleni lázadás következményét, a Pokol tényét, és azt, hogy Isten „igazságos” is, bűn büntetés nélkül nem marad – ez egyik része az elhallgatott hitigazságoknak, „ki mit vet learatja”, saját kiegészítésem) – „**még ma is az Egyházat és kiszolgáltatjátok ellenségeinek! Nemsokára az elé vonszoljátok Őt is, aki mindent elkövet megsemmisítésére**”. (vagyis az Antikrisztus elé sk.) „Újból elítélik és üldözik. Ismét vérét kell ontania”. (3. Fatimai titok! sk.) „**Szeplőtelen Szívemnek szentelt papok, szeretett fiaim! Ez a Ti órátok is, Fényetek órája, amelynek egyre jobban kell világitania!!!**” (1978. 03.19.).

Nem kell kísértetni az Istent, kérdezvén: „Uram ki az?” (Jn 13, 25.) Jézus sohasem pontosította az apostolai előtt, ki lenne az áruló. A pontosítás, jelentheti egy személynek az elítélését. (csak mellékesen jegyzem meg: – a MDM üzeneteiben sincs felfedve a személy „neve”, csupán a próféciákban, pl. Jel 19, 20. szereplő módon, Hamis Próféta, csaló, stb. De ez nem jelenti azt, hogy ne tudjuk beazonosítani, az időt és az eseményeket, sőt magát az embert, pl: a Jel 10, 7. „Azon a napon, amikor **a hetedik angyal megfújja a harsonát, beteljesedik az Isten titka, amint ezt tudtul adta szolgálóinak, a prófétáknak.**” Tudjuk, hogy az „angyal” hívívót is jelent, a „harsona” erősítő valami, hogy jobban, hatékonyabban és messzebbre lehessen hallhatóvá, érthetőbbé tenni az adott üzenetet. Ma már sok templom rendelkezik kihangosítással. A MDM üzenetekben éppen ezzel kapcsolatosan hangzik el pontosítás az Úr Jézus által – szerintem. Ma, amikor a „fenevad” titkos ügynökei minden média csatornán és lehetséges módon keresztül terjesztik tanaikat, ki botránkozik meg azon, hogy „**a hetedik angyal harsonája**” az internet által is közvetíti üzenetét? A Kék könyvben több helyen kijelenti a Szűzanya: sok pásztor „béressé”, „néma kutyává” vált, nem védik a nyáját a ragadozó farkasoktól! A templomok kiürültek, még nálunk is, akik járnak, nagyrészüik langyos keresztény, majd hamarosan megmutatja az üldözés, kik is az igazi „Krisztus-hívők”, „csak a kiseded nyáj marad hűséges”! Örvendjünk annak, hogy még szól a harsona – szívleljük meg és cselekedjünk –, mert amikor elhallgat, akkor „**beteljesedett!**”, **ütött az óra!** És még egy „apróság” ne kerülje el figyelmünket, az idő viszonyítás, megfeleltetés. Az Úr Jézus elfogatása, keresztre feszítése, halála, mai ismereteink szerint kb. három napot ölelt fel, a Dán. Próféciáiban a mindennapi áldozat – a szentmise - eltörlése 1290 napig tart, ami kb. Három és fél évnek felel meg, és erre maga a Szűzanya utalt a Kék könyv üzeneteiben, tehát még a java ezután következik).

Engedelmeskedjünk bizalommal Égi Édesanyánknak. „Nyelvetek oldódjék a jóság, a szeretet, az igazság szavaira, és ennek érdekében mindig

a legnagyobb csend vegye körül minden szó keletkezését. Értelmek csak a béke és az irgalmasság, a megértés és a mentés gondolataira nyíljék meg, és soha ne ragadja el az ítélkezés és a bíráló, még kevésbé a gonoszság és a kárhóztatás”. (1981. 03.04.) „Szeplőtelen Szívemben alapozom meg belső kiegyensúlyozottságokat, szeretett fiaim, mert ma szükség van arra, hogy egyre körültekintőbbek és erősebbek legyetek”. (tovább folytatva az idézetet: „**Ez a kiegyensúlyozottság jelzi mindenkinek, hogy égi Édesanyátok gondoskodik rólatok, és biztosítja az Egyházat arról, hogy bennetek hűséges és bölcs gyermekekre talál!**”! (Ez utóbbi nekem is könnyebb lenne – a kiegyensúlyozottság –, ha volna komoly lelkivezetőm, így gyötrelmesebb, de felajánlom az Úrnőnek!). (1979. 03.25.).

Ezért Gobbi atya nem akarta, hogy a Cönákulumokon osztogassanak vagy vitassanak más írásokat vagy üzeneteket a Kék könyvön és az elmélkedéseken kívül. Ez egy feltétel, hogy Cönákulumokat tartsanak, tehát ezektől tartózkodni kell. Jézus csak a szeretett tanítványnak, aki a vállára borult, közölte, hogy kicsoda az áruló, az utolsó pillanatban. Ez egy szörnyű titok... (szintén mellékesen jegyzem meg: vajon az, hogy egyesek – a Jánosok – már tudjuk „ki az”, nem eléggé világos utalás arra, hogy az Egyház „**az utolsó óráit, éli?**”). Szűzanya nem mondja, hogy ki lesz nyilatkoztatva, ki tudja melyik misztikus-tól, és még kevésbé, hogy az interneten, **de mond valamit, ami felelőssé tesz minket.**

(VAGYIS A MÁRIÁS PAPI MOZGALMAT, én az idézetet ellöbbről veszem, a Körlevélben szereplőt nagybetűvel közlöm. „Amint Noé az Úr nevében behívta a bárkába mindazokat, akiknek meg kellett menekülniük a vízözöntől, ugyanúgy most neked, legkisebb gyermekem, a mennyei Édesanyád nevében hívnod kell az embereket, hogy lépjenek be a Szeplőtelen Szívem menedékebe azok, akiket oltalmazni, védeni és megmenteni kell a nagy megpróbáltatás alatt, amely már elérkezett az Egyház és az egész emberiség számára... Mindenkiel közölnöd kell, hogy már beléptetek azokba az eseményekbe, amelyeket Én előre megmondtam, és amelyeket a titok harmadik része tartalmaz, amit még nektek nem fedtek fel!) „MAGUKBÓL AZ EGYHÁZBAN ÉS A VILÁGBAN TÖRTÉNŐ ESEMÉNYEKBŐL VÁLÍK NYILVÁNVÁLÓVÁ!” (Az Egyházamat az elpártolás és a hitetlenség heves szélvihara söpri végig, mialatt az, aki Krisztussal szembeszáll” (az Antikrisztus aki hamarosan föl fog lépni sk.) „behatol az Egyház belsejébe, így teljesítve be a pusztítás gyalázatát, amelyet az isteni Szentírás előre megmondott. Az emberiség megismeri a büntetés véres óráját, járványok, éhínség és tűz fogják sújtani, sok vér ömlik ki az utatokon, a háború mindenfelé terjed,

óriási pusztítást okozva a világon. Ezért megújítom az aggódó felhívásomat, hogy **meneküljetek Hozzám a Szeplőtelen Szívemnek tett felajánlással, és szaporítsátok mindenütt az imacénákulumokat. Ne féljete! Én mindig veletek vagyok!**”).

Tehát azt az eseményekből kell felismerjük, a **szemeinken keresztül, melyek látnak, a fülünkön keresztül, melyek hallanak, intelligenciánkon keresztül, mely megérti.** Így kell megfontolni „Krisztus tetteit”. (Mt 11, 2-4; 13-15.) Így kell megfontolni az Antikrisztus (és a Hamis Próféta) tetteit. (2 Tessz 2, 9-12.). (idézek az utóbbiból: 3b, „hiszen előbb be kell következnie az **elpártolásnak**” ezt kell helyesen felismerni, elkezdődött, **a verebek lassan kiűzik a fecskéket a fészükéből!** 3,6: „Urunk, Jézus Krisztus nevében meghagyjuk nektek, Testvérek, kerüljete minden olyan testvért, aki kifogásolható módon él, és nem ragaszkodik a tőlünk kapott hagyományokhoz”. **Az Evangéliumhoz, az évezredek hiteles Tanításhoz, a Dogmákhoz, egyszóval az Isten Törvényéhez, különös hangsúllyal a Tízparancsolathoz! Akik ezt kiforgatják, és úgy hirdetik, kétértelműen: Hamis Egyház, még akkor is, ha székhelyük netán a Vatikán lenne! Ne jöjjünk zavarba, megengedte ezt az Isten, egy időre. Számunkra ez hűségünk próbatétele a megismert és elfogadott, megélt Igazság mellett, és nem a Vatikán iránt. **Elkezdődött a konkoly és a búza szétválasztása, ez is egy folyamat, az egyik jele a „végső időknek**”).**

A Szűzanya kér még egy „tudatos” megfontolt és kiegyensúlyozott engedelmességet, a nélkül, hogy valamit is elvonnánk az Igazságból, (1977. 07.25.) (a Körlevél utal a teljes üzenetre, nem tartalmaz részletet, én pár mondatot idézek: „Anyai feladatam az, hogy sajátos és személyes módon alakítsalak. Különbözőek az utak is, amelyen vezetlek, de ugyanahhoz a célhoz viszlek, amelyet Fiam, Jézus állított mindegyiktek elé. Ne figyeljétek, hogyan alakítalak, ne kérdezzétek, hova vezetlek, ne igyekezzetek jó előre megismerni azt az utat, amelyet számotokra kijelöltem. A ti feladatotok... a belső készség indíton arra, hogy **mindig igent mondjatok Nekem, hogy munkátokban egyedül az Én akaratom megvalósítását keressétek! Azt kívánom, hogy bízzatok, hogy Rám hagyatkozzatok, emberi aggodalom nélkül! Azt kívánom, hogy tagadjátok meg érzeiteket, tartsatok ki az imába, gyűljete az Oltáriszentségben rejtőző Jézus köré, mint a szeretet élő lámpásai! Legyetek engedelmesek Édesanyátok iránt, aki szól hozzátok és **a pápa és a hozzá hű Egyház iránti engedelmeségre vezet!!!**”), különben Jézus szemrehányást tehet: „**Képmutatók! A Föld meg az ég jeleiből tudtok következtetni. Hát ezt az időt mért nem tudjátok felismerni? Miért nem ítéletek meg magatokat, hogy mi az Igazság?**” (Lk 12, 56-57.).**

Olvassuk az 1978. 02. 10-ei üzenetben: „A sötétség leereszkedik majd az Egyházra, és még sűrűbb lesz, azt követően, hogy égi Édesanyád magához veszi első kedves fia, VI. Pál pápa lelkét, aki most végső áldozatát készül bemutatni a kereszten!” De volt nekünk II. János Pál pápánk, lásd 1979.01. 01. üzenetben: „Éppen akkor, amikor a Sátán azt képzelte, hogy győzött, miután Isten elfogadta VI. Pál pápa és I. János Pál pápa áldozatát, elnyertem Istentől az Egyház számára azt a pápát, akit Én készítettem fel, és Én neveltem!” Majd egy másik üzenetben: „Amikor ez a pápa (II. János Pál) beteljesíti Jézustól rábízott feladatát, és Én leszálok az égből, hogy elfogadjam áldozatát, **akkor benneteket az akkorra általánossá váló hitehagyás sűrű sötétsége vesz majd körül. Csak az a kis maradék tart ki hűségben, amely ezekben az években anyai meghívásomat elfogadva engedte, hogy Szeplőtelen Szívem biztonság menedékébe zárjam!**” (és én leközlöm az üzenet záró mondatát is: „*És ez a kicsiny, hűséges maradék – amelyet Én készítettem fel, és Én neveltem – kapja azt a feladatot, hogy fogadja a hozzátok dicsőségben visszatérő JÉZUST, aki így nyitja meg a rátok váró új korszakot!!!*”).

Gobbi atya írta a 2008-as Körlevelében: „Az Egyház ekkora drámai helyzete előtt találjuk magunkat, hogy XVI. Benedek Pápa így írja le”: „**Uram, minket az Egyház ennyire piszkos öltözeté és tekintete megrémít! De mi magunk vagyunk, aki bepiszkítjuk. Mi magunk vagyunk, akik minduntalan elárulják,** a mi minden nagy szavaink és nagy gesztusaink után. Légy irgalmas az Egyházzal iránt: a belseje iránt is. Ádám minduntalan elesik. Az elesésekkel lerántunk Téged a Földre, és a Sátán kinevet, mivel reménykedik, hogy többé nem bírsz felkelni ebből az elesésből. Reménykedik, hogy Te, mivel le lettél rántva a Földre az Egyház elesése által, legyőzötten maradsz a Földön!” (Ratzinger Bíboros, most már XVI. Benedek emeritus pápa, Keresztút, 9. állomása 2005. 03. 25.).

„Van egy másik rejtett tanács is, amely mindennap bíraskodik és ítélkezik felette – gyakran azok alkotják, akiket saját népéből ruházott fel hatalommal” (1981. 04. 17.). Ez a rejtett „tekintély tanácsa” diktátoros. (Ap Csel 5, 28.) (előbb idézem: „*A főpap kérdőre vonta őket: „Szigorúan megparancsoltuk nektek, hogy ne tanítsatok abban a névben, és lám, egész Jeruzsálem tele van tanításokkal. Ránk akarjátok hárítani annak az embernek a vétét.*” Ordító a párhuzam. *A mai rejtett tanácsnak van egy más neve is, a Kék könyvben jó párszor szerepel, – egyházi szabadkőművesség – Ők támadják a magán kinyilatkoztatásokat, alapos okuk van rá, mint Kajafáséknak!*).

Az utolsó idők apostolai látják, hogy „alattomosan de határozottan” meg van tiltva, hogy beszéljenek a HIT egyes igazságairól, mivel ezek az

Igazságok nem alkalmasak a mai idők mentalitásához! **„A relativizmus diktatúráját építik”** mondotta a későbbi XVI: Benedek a Konklávé megkezdésének a szentbeszédében 2005. 04. 18-án. Ma azt, aki az Egyház „credó”-ja szerinti tiszta hittel rendelkezik – és nyíltan megvallja – akkor az illetőt gyakran a „fundamentalizmus” címkéjével látják el. Míg a „relativizmust”, ami nem más, mint engedni magunkat, hogy egy tanítás (vagy *divatos áramlat*) bármilyen szele, ide oda dobáljon, az Ef 4, 14 úgy jelenik meg, mint egyetlen helyes magatartás a mai idők magaslatán. **„Akkor majd nem leszünk éretlenek, akiket a megtévesztő emberi tanítás és a tévedésbe ejtő álnokság minden szele magával sodor.”**

Boldog VI. Pál pápa prófétailag előre látta ezt az időt: „A katolicizmuson belül úgy tűnik, hogy uralkodik egy nem katolikus gondolkodás és megtörténhet, hogy ez a nem katolikus gondolkodás a katolicizmus belsejében a legerősebbé válik. De nem fogja soha az Egyház gondolkodását (és hitét) képviselni. Szükséges, hogy megmaradjon **egy kis nyáj, bármilyen kicsi is legyen**”. Jean Guittou „A titkos VI. Pál” című könyv, 152. és 153. oldal. (1986).

„Gyakran imádkoztatok a hitvallást, amelyet első kedves fiam, a már ide fölrkezett VI. Pál pápa állított össze, tekintettel e nehéz időkre.” (Még pár mondatot idézek ebből az üzenetből, kiegészítésként: „*Ma anyai szavammal szeretnék szólni hozzátok, hogy megvigasztaljalak szenvedésetekben, és bizalmat öntsek lelketekbe sok nehézségekben, amelyekkel találokotok. Legyetek az Én legkisebb gyermekeim, **legyetek az Én bátor apostolaim!** A hitehagyás... sebe miatt vérzik anyai Szívem! Szeretett fiaim, e betegség ellen **legyetek ti az Én orvosságom, általam, hogy mindinkább Jézus Igazságát taníjátok, amelyet a pápa és a hűséges püspökök mindenkor érthetően és bátran ajánlanak mindenkinek.**” Ez ma egyre kevesebb püspökre érvényes! Ez az üzenet 1986-ban hangzott el! „**Forduljatok szembe azzal, aki más tanokat hirdet. Mindenekelőtt mondjátok meg nyíltan minden hívőnek, hogy súlyos veszélyben forognak, mert eltávolodhatnak a Jézus és Evangéliumába vetett igaz hittől.**” Ha a Hamis Próféta tanítását követik, a Hamis Egyházban kötnek ki! „Sok Püspök, Pap, Szerzetes és hívő már nem hűséges a Pápához, sőt nyíltan szembeszállnak vele, akit Jézus tett meg Egyháza alapkövévé. Ez a megosztás mindennap kiterjedtebb és mélyebb lesz, és nemsokára nyíltan kihirdetik... A hűtlenség, beférkőzve az Egyház sok gyermekének életébe, akik emiatt nem követik többé Isten parancsolatait és Jézusnak Evangéliumában adott tanítását. Gyakran helyesnek tartják a legsúlyosabb bűnöket, a természet ellen elkövetett bűnöket is: mint a magzatelhajtást és a homoszexualitást. **Tanítsátok mindenkinek újra az igazi katolikus erkölcsöt!**” (1986. 12.03.).*

Az Antikrisztusnak az igazi Krisztust kell felváltania az Egyházban. Hol van „maga Krisztus, a mi Húsvétunk” (KEK 1324) az Egyházban? **AZ OLTÁRISZENTSÉGBEN!** Tehát a küzdelem most az Oltáriszentség misztériumára összpontosul. A 2 Tessz 2, 3-4-ben olvassuk, hogy a „bűn embere” „a kárhozat fia” az Antikrisztus, „aki mindennek fölé emelkedik, amit Istennek és szentnek neveznek”, vagyis az Oltáriszentség fölé. Soha nem teszi ezt világosan, hanem mindig alattomos kétértelműséggel annyira, hogy sikerül az Antikrisztusnak eltörölnie az áldozatot. **„Attól az időtől kezdve, amint megszűnik a mindennapi áldozat, és felállítják a vést hozó undokságot, ezerkétszázkilencven nap lesz”** (Dán 12, 11.) *(az 1290 nap megfelel 3 év, 6 hónap és 14, 15 napnak, a szökőév függvényében, de amennyiben a Hamis Próféta, és az Ő titkos saját ügynökeinek – szabadkőművesek – sikerül a terepet jól előkészítenie a fellépéséig, utána hamar elérheti célját. Majd meg látjuk az események alakulásából).*

„Elfogadva a protestáns tanítást, azt mondják majd, hogy a szentmise nem áldozat, csupán a szent vacsora, vagyis annak **(CSAK)** emléke, amit Jézus az Utolsó Vacsorán végbevitt. És így eltörlik majd a szentmise gyakorlatát!” (1992. 12. 31.) *(ennek az üzenetnek a címe: **Az idők vége**” Ez lesz a „nagy ökumenikus” összeborulás beérett gyümölcse, amit sajnos már egy jó ideje olyan mesterien tálalnak fel, azt nézzük, ami összeköt, közös, ne azt ami elválaszt, sokan későre veszik észre, a „főszakács” majdnem két éves ténykedése tálalása, ékes bizonyíték, megérett erre az idő! Egyébként ebben az üzenetben nagyon komoly események vannak feltárva: „első jel a tévedések terjedése”, „második jel a testvérgyilkos harcok és háborúk kirobbanása”, „harmadik jel a véres üldözés, amit azok szenvednek el, akik hűségesek maradnak Jézushoz és Evangéliumához, és erősek maradnak a hitben”, „negyedik jel a gyalázatos szentségtörés”, „ötödik jelet a rendkívüli tünemények alkotják”, „Akkor majd feltűnik az Emberfiának jele az égen, és jajgatásban tör ki a Föld minden népe” – Mt 24, 30. – ez a fénylő kereszt megjelenése, a Nagyfigyelmeztetés előtt! Amit majd később, egy idő után követ a Dicsőséges eljövétel. „az Evangélium eljutott immár minden néphez, rendkívüli jelek észlelhetők az égből, és **egyre közeledik az Antikrisztus fellépésének ideje.**” Ezt az üzenetet a Mt 24, 32-33. idézetével zárta a Szűzanya!). Ezt a „történelem Jézusát” lefokozzák a múlt, akít ez a rejtett tanács a „Hit Krisztusának” nevez, de ez egy Hamis Krisztus egy Hamis Egyházban! *(legyünk éberek, mert „e rejtett tanács” tagjai köztünk járnak, hivatalosan, felülről küldik, nagyon aktívak, egyeseket személyesen is ismerünk, most utóbb éppen tudatmódosítót próbáltak beadagolni a papi**

rekollektív napok alkalmával azon „maradi papoknak” akik még nem eléggé fertőzöttek az élvonalbeliek példájától).

Szent II. János Pál „Ecclesia de Eucharistia” 10. pontjában írja: „Olykor meglehetősen csonkán értelmezik az Eucharisztia misztériumát. Megfosztván áldozati jellegétől, úgy tekintik, mintha nem volna egyéb, mint **egy testvéri összejövetel étkezéssel... Az Eucharisztia túlságosan nagy ajándék ahhoz, hogy megengedhetne leszűkített és kétértelmű értelmezéseket.**”

Itt van minden apokaliptikus támadásnak a gyújtópontja Isten ellen, Krisztusa ellen, az Ő Egyháza ellen. Nem is beszélve még arról, amit „az egyre jobban terjedő fekete misék alatt, az ördögi és szentségtörő kultuszban kell elszenvednie. Ennek tetőfokán leírhatatlan és trágár cselekedetek történnek a legszentebb Oltáriszentség ellen!” (1988. 03. 31.) *(folytatva: „Emiatt merült a világ a legmélyebb éjszakába... De most elérkezett az Igazság és az isteni Irgalmasság órája. **Rátok hárul most szeretett papjaim az a feladat, hogy a világot bevilágítsátok a sűrű sötétség e napjaiban, Ti arra vagytok hivatva, hogy a világ fénye legyetek!**).*

*„Arra vagytok hivatva, hogy mindinkább az **Oltáriszentségben jelenlevő Jézus apostolaivá és új vértanúivá váljatok!**” (1978. 07. 13.). *(folytatva: „Olyan terv végrehajtására választottalak ki benneteket, amelyet Ti csak később fogtok teljesen megérteni. Ahogy a Cenákulum az apostolok életében is megelőzte küldetésük beteljesedését egészen a vértanúságig, úgy lesz veletek is!) **Nyilvános küldetésetek ideje elérkezett! Menjete most égi Édesanyátok Szeplőtelen Szívében a világ minden tájára, és töltsétek be a küldetést, amelyet Fiam, Jézus bízott mindegyikötökre!**”**

Az Egyházat rövidesen egy újabb, eddig még nem ismert rettenetes üldözés fogja megrázni!” *(ezen üzenet címe: „**Üldözni fognak benneteket!**” elhangzott Szent Jozafát vértanú ünnepén! Még pár idézet belőle: „Jézus hív benneteket, hogy kövessétek Őt a Kálvária útján.” Szentatyánk már majdnem két éve megkezdte, előttünk haladva... „Ne engedjétek, hogy vigasztalanság vegyen rajtatok erőt!” „Készüljétek megtapasztalni azt a kimondhatatlan szenvedést, amikor a leghűségesebbek elhagynak benneteket, testvéreitek kinevetnek, feletteseitek a peremre szorítanak, barátaitok megtámadnak, **mindazok üldöznek, akik megegyeztek a világgal és beléptek a szabadkőműveség titkos seregébe!**” „**ne engedjétek, hogy félelem vegyen rajtatok erőt!**” „**Hangotoknak egyre erősebben kell hirdetnie az EVANGÉLIUM szavát és a KATOLIKUS HIT MINDEN IGAZSÁGÁT!!!**”*

*„A Sátán egyre nyíltabban készíti cselszövéseit Egyházamban” (1975. 12. 31.) *(ezt az üzenetet a szilveszteri írásomban teljes egészében leközltem).**

„Látszólag minden nyugodt, és úgy tűnik, hogy minden jól megy. A valóságban...” (leközlöm, szóról, szóra: „azonban az Egyházban elterjedt elpártolás a hit mélységes hiányát okozza. **Nem hisz már többé sok püspök, pap, szerzetes és hívő, elvesztették az igaz hitet Jézusban és Evangéliumában! Emiatt kell üldözés és vér által megtisztulnia az Egyháznak!** Az Egyházba behatolt a viszály, a megosztás, a harc és az ellenszegülés is. **Az ateista és a szabadkőműves erők beszivárogtak belsejébe sikerült megtörniük belső egységét, és elhomályosítaniuk szentségének fényét.**” Ezt tartalmazza a pontos zárójel. Feltevődik a kérdés, miért és hogyan történhetett meg? A válasz egyszerű: **ezek a különböző csábításoknak engedő, megtevesztettek összetévesztették a szakmát a hivatással, jó értelmi képességekkel rendelkeztek, és az Egyházban érvényesítették azt, na meg rendelkeznek egy kis színészi képességgel, egymást támogatva, másokat „marva.” „Madarat tolláról, embert barátjáról.” Még van esélyük, tartsanak bünbánatot és térjenek meg, Pál apostol jó példa rá. Így már érthetőbbé válik a Körlevél folytatása.)**

„Ezek azok az idők, amelyeket megjövendöltem! **Bíborosok bíborosok ellen, püspökök püspökök ellen, papok papok ellen támadnak**, és Krisztus nyáját ragadozó farkasok tépik szét, akik védtelen és szelíd bárányoknak öltözve lopakodtak be az Egyházba! Közülük néhány még felelősségteljes helyet is betölt. Rajtuk keresztül sikerült a Sátánnak oda behatolnia, és az **Egyház csúcsán működni!**” (1986. 09. 06.) (de még folytatom jó pár idézettel: „Úgy éltek, hogy nem veszitek tudomásul, milyen sors vár reátok. Napjaitokat felelőtlenül, közömbösségben, teljes hitetlenségben töltitek. **Hogyan lehetséges ez, amikor Én oly sokféleképpen és rendkívüli jelekkel figyelmeztettelek a titeket fenyegető veszélyekre, és megjövendöltem a most bekövetkezett véres megpróbáltatást. Mivel az emberiség nem fogadta el ismételt felhívásomat a megtérésre, a bünbánatra, az Istenhez való visszatérésre, a legnagyobb csapás készül rátörni, olyan AMELYET AZ EMBERISÉG TÖRTÉNELME MÉG NEM ISMER! Sokkal nagyobb büntetés lesz, mint a vízözön. Tűz esik majd az égből, és az emberiség nagy részét elpusztítja!**”

„Isten szent Egyházának püspökei és papjai, **milyen nagy a TI FELELŐSSÉGETEK ma!** Az Úr készül számon kérni Tőletek, hogyan gondoztatok szőlőjét! **Tartsatok bünbánatot, kérjétek bocsánatot, engeszteljétek, és főleg váljatok a rátok bízott feladathoz ismét hűségesek!**”

Ez a KÖRLEVÉL szolgáljon mintegy MYILT LEVÉLKÉNT, FELHÍVÁSUL, elsősorban az illetékesek felé, Főegyházmegyénkben, Erdélyben és a Kárpát medencében, annál is inkább, mivel Szőkefalyán mi is részesültünk bőséges kegyelmi ajándékokban, üzenetekben. Az ötödik titok

beteljesülésének előestéjén, az már többé nem mentség, hogy nincsenek „illetékes” MPM-as papjaink, van magán kinyilatkoztatásokban nagyon jártas Erdély-i szakemberünk „száműzve”! Ez a hiteles próféták sorsa! Várjuk a választ: az Érsek Úrtól, a Püspök Úrtól, folytatva István atyával, aki a Jelenési Hely és a Fény Királynője üzenetek igazi apostola kell, hogy legyen – a hely erre kötelezi, le egészen a hívekig. Hamarosan meglátjuk, Márton Áron Püspök Úr örökségéből mi maradt meg „sziklaként”, ellenállva a Hamis Próféta és az Antikrisztus hullámai dühödő támadásainak!

„Ez a megosztás hamarosan nyílt, erős és kiterjedt lesz, és akkor **nektek kell az egyesítő köteléknek lennetek, hogy összefogjátok azokat, akik a hit egységében akarnak megmaradni**” (1985. 07. 05.) (még pár mondat folytatás az üzenetből: „**Amit Fatimában leányomnak, Lucia nővérnek jövendöltem, ma valósággá válik!**” Ez a „két pápa” sátáni „csapdája.” „**Ez évben mélyrehatóan megtisztítottam Mozgalmamat... előkészítésül arra, ami reátok vár... hogy megtisztuljon e Művem és mindinkább meg tudjon felelni tervemnek. Ne csüggedjétek. Erősen bízzatok Bennem. Valami nagy és új készül Művem számára, mivel beléptek teljes megvalósulásának szakaszába!**”. Küldetésünk segíteni „Azokat, akik az egyházi szervezet iránti hűségben, és számtalan megpróbáltatáson át akarják előkészíteni a reátok váró időket!” Ugyanerre szólított fel az Úr a MDM üzenetein keresztül is. Gondoskodjunk idejében hűséges ima-csoportokról, rejtékhelyekről, ahol a hűséges papok el tudjanak rejtőzni, és tudjanak szentmisét bemutatni!).

„**Immár elérkezett az az idő, amelyet Zakariás próféta megjövendölt**”. (1992. 11. 22.) (13, 7-9.) (idézem Zak: „**Kelj fel, kard, pásztorom és társam ellen – mondja a Seregek Ura. Lesújtok a pásztorra, és szétszédnek a juhok: kezem a gyöngék ellen fordul. Ezen az egész Földön – mondja az Úr – két rész elpusztul (és elvész), a harmadik rész megmarad. Ezt a harmadik részt tűzbe vetem, és kiegészem, amint az ezüstöt is kiegészem; megtisztítom őket, amint az aranyat is megtisztítják. S majd segítségül hívja nevemet, Én pedig meghallgatom, és azt mondom: „Ez az Én népem”!** Ó meg azt mondja: „**az Úr az én Istenem**”! E rövid próféciaát idéző mondat kiegészítéseként, még idézek két bekezdést a fönti, Krisztus Király ünnepén kapott üzenetből, melynek címe: „Az Úr közlése”. „**Király Jézus Krisztus, mert az Ő isteni küldetéséhez tartozik, hogy a teremtett világmindenséget visszavezesse az Atya tökéletes dicsőítésére, megtisztítva azt a Szentlélek égető tűzével oly módon, hogy teljesen megszabaduljon minden gonosz Szellemtől, a bűn minden árnyékától, hogy így megnyílhasson az új földi Paradicsom gyönyörűsége előtt!**” Ahhoz, „**hogy**

elérkezzék ez az Új Ég és Új Föld kora, át kell menni a fájdalmas és véres megtisztuláson, a nagy sanyargatáson és a büntetésen!”

*A Szűzanya a főntebbi Zak. Próféciára visszatér; 1995. 03. 11-én, éppen Fatimában, a MPM portugál papjaival és híveivel tartott Cönákulumon. Az üzenet címe: Az **ÉN titkom!** Részletek belőle: „**ÉN itt mint a Napba öltözött Asszony jelentem meg.**” „**ÉN itt indítottam útjára a Máriás Papi Mozgalmamat, ezen kis fiam által, és megalapítottam most már a harcra s az Én legnagyobb győzelmemre kész seregemet.**” „**most már az általam előre megjövendölt események egészen beteljesülnek.**” „**Ezért ma ugyanazon a helyen, ahol megjelentem, ki akarom nyilvánítani az ÉN titkomat!**”*

*„Az **ÉN titkom az Egyházra vonatkozik! Az Egyházban tetőfokára lép a hittagadás, amely az egész világon el fog terjedni, a szakadás be fog teljesedni, az Evangéliumtól és az Igaz Hittől való általános eltávolodás által!!! Az Egyházba be fogja fészkelni magát a gonosz ember, aki szembeáll Krisztussal, és aki beviszi az Egyházba a pusztítás gyalázatát, megadva így a szörnyű szentségtörés beteljesedését, amiről Dániel próféta beszélt.**” (Mt. 24, 15. „**Amikor majd látjátok a szent helyen az iszonyatos pusztulást, amelyet Dániel próféta megjövendölt – aki olvassa, értse meg!**”)*

*„Az **ÉN titkom az emberiségre vonatkozik.** Az emberiség a korrupció és a gonoszság, a szeretet törvénye elleni nyílt ellenszegülés, és az Isten elleni lázadás tetőfokára ér. **Megismeri a legnagyobb büntetés óráját, amit már Zakariás próféta előre megmondott.**” (Zak. 13, 7-9.)*

*„Az Egyház... készül a Golgota csúcsára, hogy ott keresztre feszítsék és megvívja haláltusáját... Egyházunk feltámadásának bizonyosságában várakozunk.” (Nagypéntek, 1982. 04. 09.) Ezt a KEK 677 is meghirdette: „**Az Egyház az Ország dicsőségébe csak ezen utolsó Húsvéton át léphet be, melyben követi Urát halálába és föltámadásában.**”*

„E rettenetes megpróbáltatás véres ostora alatt hogyan lesztek képesek elkerülni a pusztulást, a csüggedést, hogy lesztek képesek megmaradni erősnek a hitben, és csak Jézusban és Evangéliumában hinni? Szeplőtelen Szívem válik legerősebb védelmezőtökké.” (1986. 06. 07.)

*Az első dolog, amit tenni kell tehát a bizalom, erre csak egyféleképpen válaszolhatunk: ajánljuk fel fájdalmainkat, amelyeket elviselünk a Szűzanyának és legyünk bizalommal, bizalommal, bizalommal égi Édesanyánk iránt! „Emiatt mindenkit felszólítok, tekintsen bizalommal és nagy reménységgel Reám!” („**Azért küldtek, hogy előkészítsem Jézus dicsőséges eljövételének útját!**”) (1988. 02. 11.)*

*„Mindenkor ez a **bizalom** szolgált a Mindenhatónak arra, hogy minden korban megvalósítsa tervét” (1976. 07. 26.) „Egyedül csak Szeplőtelen Szívemre figyeljetelek. Ide meneküljetelek, itt melegegdetek fel, és itt erősödjetelek meg. Éreztétek itt magatokat biztonságban. Bízátok magatokat teljesen erre a Szívre fenntartás nélkül: csak akkor feleltetek meg az üdvösség nagy tervének.” (1976. 03.)*

*A második dolog, amit tenni kell, hogy **többet imádkozzatok.** „**Oly nehéz és veszélyes pillanatok közelednek, hogy csak azok menekülhetnek meg, akik elfogadják hívásomat, hogy mindig Velem imádkozzanak.**” (1991. 11. 21.) „**A Rózsafüzér alázatos és törekeny láncát alkotja az erős láncot, amellyel mozgásképtelenné teszem a világ sötét uralkodóját, Isten és az Ő szolgálóinak ellenségét.**”... **Lehetőséget adtok égi Édesanyátoknak, hogy megkötözzék a Sátánt, hogy így eleget tehessen küldetésének és széttiporja a fejét, vagyis örökre legyőzze és bezárja őt a tüzzel és kénkövel égő mélységbe.**” (1992. 10. 07.)*

*A Cönákulumok, **főleg a családi Cönákulumok, „olyanok legyenek ezek, mint éjben kigyúlt fáklyák, mint az engesztelés megbízható pontjai, mint az oly nagyon áhított és nélkülözhetetlen menedék”**... „**hogy biztos lakhelyet nyújtsanak számotokra az immár reátok váró nagy megpróbáltatásban.**” (1990. 01. 01.)*

*A harmadik dolog, amit tenni kell, amint az elején mondtam, **elfogadni türelemmel és bizalommal a szenvedéseket, melyeket a Mennyei Atya küld, (megenged), hogy megfelelhesünk a Szeretet Isteni Tervének!** A mi reménységünk természetfeletti, a kereszt alatt álló Mária: „**Azt szeretném, hogy legyetek mind fájdalmas Anyátok mellett... hogy megtanítsalak benneteket (**bizalommal imádkozni, engedelmesen szenvedni, a szív tisztaságával szeretni, rendíthetetlen bizonyossággal hinni**), hősiesen szeretni a látszat ellenére is.**”*

*(**még pár sort ezen üzenetből idézek:** „**Eljöttem az égből, hogy megkérjelek benneteket, ajánljátok fel Nekem az öt első szombatot! Leányomtól, Lúcia nővértől kértem ezt 1925. december 10-én, amikor a pontevedrai kolostorban tartózkodott. Azt kértem, hogy töltsék ezt a napot az engesztelés szellemében azokért a megbántásokért, amelyekkel égi Édesanyátokat illetik. A ma terjedő tévedések között égi Édesanyátok személyét és tiszteletét érintő tévedések is vannak: egyesek szeplőtelen fogantatásomat és kegyelemmel teljes voltomat tagadják! Mások nem hisznek többé örök szüzességem nagy kiváltságában, isteni és egyetemes anyaságomban!**”*

Eltvárolítják tőlem azokat a fiaimat, akiknek különös szükségük van Rám: a gyermekeket, a kicsinyeket, a szegényeket, az egyszerűeket, a bűnösöket!

Ezenfelül az istentisztelet helyéről gyakran eltávolítják képeimet is! **Azt kérem, terjesszék el ma ismét az öt első szombat újatosságát e megbántások kiengesztelésére, amelyekkel égi Édesanyátok Szeplőtelen Szívét illetik!!!**) (1988. 04. 02. Nagyszombati üzenet)

„Egyházam számára ez nem a vég, teljes és csodálatos megújulása készül” (**„Fiam helytartójának – XVI. Benedek emeritus pápánknak - sikerült ezt már belátnia ajándékom hatására!”**). (1975. 10. 18.) **„Szeplőtelen Szívem diadalának új tavasza készül kibontakozni az Egyházban!”** (1979. 03. 09.) (folytatásként: **„Szeretett fiaim, figyeljétek Velem együtt annak az időnek jeleit, amelyben éltek!** Az Egyház elérkezett legfájdalmasabb tetőpontjára. Úgy tűnik, Jézusom Jegyesét megsebezte, és sötétségbe borította Ellenfele, aki mintha teljes győzelmét ünnepelné. Biztosra veszi, hogy legyőzte az Egyházat a zűrzavar által, amely sok igazságát elferdítette, a fegyelmezetlenség által, amely megtámadta belső egységét, az alattomos és titkos üldözés által, amely ismét keresztre feszítette! **De ime, legkeményebb telén már egy megújult élet rügyei fakadnak!**” – akik a fertőzést felismerték, kerülnek, és nagy része a magán ki nyilatkoztatások vérkeringésére csatlakozva bontogatják „rügyeiket” – „Azt mondják nektek, hogy közel van szabadulástok órája! A fény új Egyháza lesz! És már most látszik, hogy ágain sok új rügy fakad: mindazok, akik rábízta magukat égi Édesanyjukra. Ti is azok vagytok, **Szeplőtelen Szívem apostolai!**”) Ezt a Kék könyv befejezi (utolsó üzenetében ismét megerősítette a Szűzanya 1997. 12. 31. címe: **Minden fel lett fedve elöttetek!**).

A kereszt látszólagos veresége az Atya szeretettervének a részét képezi. „ellenfelem egy napon úgy gondolja, hogy teljes győzelmet aratott a világon, az Egyházon és a lelkeken. Akkor lépek majd csak közbe – rettenetesen és győzelmesen – hogy annál nagyobb legyen veresége, minél biztosabb lesz abban, hogy mindörökre győzött!” (1975. 10. 18.)

„Ebben az időben a Katolikus Egyházban kitart egy kis maradék, amely mindig hűséges marad Krisztushoz, az Evangéliumhoz és annak teljes Igazságához! A kis maradék kicsi nyáját képez, amelyet Szeplőtelen Szívem mélyén mindentől megőrzök!” (1988. 06. 11.)

Tetszik az Istennek, hogy így valósítsa meg az Ő üdvözítő szeretet tervét Márián keresztül, Szeplőtelen Szívének szentelt kicsinyeinek gyengesége által. Vele fogjuk énekelni örökre a Magnificat-ot az egyedüli Isten dicsőítésére.

Biztosítalak benneteket az imáimról és a testvéri áldásomról + és sok imát és bizonyos Híreket is várok részetekről, a ti kis testvéretek don Laurent Larroque atya..

A végkövetkeztetését mindenki vonja le saját magának. Most már végre vegyük a lehető legkomolyabban fontolóra, a visszaszámlálás elkezdődött és készülünk a „nehéz időkre”, az „üldöztetésekre”, annak megtapasztalására, hogy „mi maradt az őseink hiteles örökségéből!” Ennek ékes bizonyítéka Csikszeredában az új plébános felszámolta a levitézlett rendszerben elkezdődött éjszakai engeszteléseket a Taploca-i templomban, amelyet minden hónap 12-én tartottak. Jó Párszor, én is leraktam terheimet ottan és töltekeztem friss erővel, hogy tudjam folytatni a mindennapos küzdelmeimet. Ezt a fényforrást sikerült kiiktatniuk a mi szabadkőműveseinknek, eszközeik bevetésével. Ne feledje senki, nincs titok, ami ki ne tudódna! Isten előtt kell alkalmas időben mindenkinek számot adni! Az nem fog elmaradni!!! Tisztelettel Z. Imre. **Áve Mária!**

Tehát a három legfontosabb feladat, amely előre visz, megsegít:

A Szűzanya Szeplőtelen Szívébe meneküljünk, és bizzuk rá magunkat minden fenntartás nélkül!

Többet imádkozunk, elsősorban a rózsafüzért, cönákulumokban, családi cönákulumokban!

Fogadjuk el türelemmel és bizalommal a (testi és lelki) szenvedéseket! Hősiesen kell remélnünk, a látszat ellenére is, ahogy a Szűzanya tette a kereszt alatt!

A r ó z s a f ü z é r

Szókefalva öt titka

A Szűzanya 1999 és 2000-ben öt titkot adott, melyek a következők:

1. Gyakoribb és nagyobb természeti csapások, mint eddig, éhség, valamint gyógyíthatatlan betegségek.
2. Tűzvészek, árvizek, szárazság és nagy földrengések.
3. Sok gyermek elhalálása 7 éven alul.

(Ez a három titok az egész földgömbre vonatkozik.)

4. (két pontból áll):

Az emberi szívekben lassacskán kihűl a szeretet.

Romániát egy nagy esemény fogja megrázkódtatni és sok ártatlan vér fog folyni.

5. Eljön az idő, amikor az Egyház mérlegre kerül. Eljön az idő, amikor a papok tévelyegni fognak. Megölelik azt az utat, amelyik vesztükbe vezet. Amikor úgy látszik, hogy minden összeomlik, akkor fog győzni az Egyház, mert jönni fog egy Péter nevű pápa, aki a győzelem útjára vezet az Egyházat. (Ez a titok 2008.04.04-én lett nyilvános)

A jövő megismerésével felelősség kell, hogy eltöltsön bennünket azért, hogy a Szűzanya által mondott nehézség, megpróbáltatás csökkentéséért tegyünk valamit, mely következtében esetleg megváltozhat a jövőndőlés (lásd Ninive esete). Ezért kérjük, hogy *minden arra nyitott szívű ember az Egyházért, a papokért, a szerzetesekért minden nap imádkozzon el*

egy **Hiszekegy...** és

egy **Most segíts meg Mária...** imádságot!

A titkok egy része érdemben megvalósult (1-3., az abortuszokig). A 4. titok első fele és az 5. titok is kezd megvalósulni! – a szerk.

A Szűzanya üzeneteinek fontosabb kérései

1. Imádkozzunk, főleg a rózsafüzért, a keresztutat és kilencedeket.
2. Bőjtöljünk (kenyéren és vízen) hétfőn, szerdán és pénteken.
3. Olvassunk minden nap egy részt a Szentírásból és próbáljuk aznap megtenni, amit olvastunk.
4. Gyónjunk és áldozzunk minél gyakrabban.
5. Gyakoroljuk a szeretetet az Isten és az emberek iránt.